

ADRIAAN VAN AKEN

AFSCHEID VAN EEN AUTO

MET TEKENINGEN VAN SARA BOMANS

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

De Nieuwe Toneelbibliotheek, Tekst #636

© 2021, Adriaan Van Aken (tekst)

© 2021, Sara Bomans (tekeningen)

Eerste druk 2021

isbn 978-94-6076-636-7

nur 307

Niets uit deze uitgave mag worden opgevoerd of verveelvoudigd zonder schriftelijke toestemming van de schrijver en De Nieuwe Toneelbibliotheek

No part of this book may be reproduced in any way without written permission from the writer and De Nieuwe Toneelbibliotheek

De Nieuwe Toneelbibliotheek bestaat uit

Mara Aronson

Connie Nijman

Ditte Pelgrom

Redacteur

Dit

Typografie en basis lay-out

Connie Nijman

Printwerk

Hollandridderkerk, Ridderkerk

info@denieuwetoneelbibliotheek.nl

Postadres De Nieuwe Toneelbibliotheek

Willem Beukelsstraat 42 1097 ct Amsterdam

Afscheid van een auto is online te bestellen op:

www.denieuwetoneelbibliotheek.nl

inleiding

Het begon allemaal met een aantal gesprekken met mijn vrouw over ‘het wegdoen van onze wagen’. Onze Citroën Xsara Picasso, metallic, mosselvormig, bouwjaar 2005 (en toen ook, als ik me niet vergis, uitgeroepen tot ‘gezinswagen van het jaar’!)

Het waren gesprekken die ik vol ongeloof – in shock was ik! – voerde, maar waarin ik op dusdanig sterke argumenten stootte, dat ik finaal de volgende beslissing nam: ‘Auto-afscheid, ok... Maar dan niet zonder een laatste reis! Een reis van mij en de auto.’

Voor die reis haalde ik inspiratie uit een beroemd boek: ‘De Autonauten van de Kosmosnelweg’ van Carol Dunlop en Julio Cortázar. Een Argentijns-Amerikaans-Canadees liefdeskoppel, woonachtig in Parijs, dat bij zichzelf had vastgesteld dat zij graag tijd spendeerden op snelwegparkings.

Een snelwegstop betekende voor hen nooit ‘even tanken en weer verder’. Nee! Minimaal hoorde er een bezoek aan de tankshop bij, een lunch aan een picknicktafel en een dutje achter het stuur. Heel herkenbaar vond ik dat!

De twee puurden er een reis uit die ze in 1982 ten uitvoer brachten: Parijs-Marseille via de legendarische Autoroute du Soleil, met een stop op elke parking die ze langs dat traject tegenkwamen. Meer dan 70 waren dat er toentertijd, waardoor ze meer dan een maand op de snelweg zouden vertoeven.

Hun reis verliep volgens dit speels reglement:

- 1) Twee parkings per dag aandoen.
- 2) Op iedere parking minstens twee uur tijd spenderen.
- 3) Op iedere tweede parking van de dag overnachten.

Overnachten deden Dunlop en Cortázar veelal aan boord van hun

Volkswagenbusje Fafner. Ik zou daartoe mijn (naamloze) auto gebruiken, die inmiddels smaakvol en vakkundig was omgebouwd tot reiswagen door Sara Bomans en Wim Dejaegher.

4) Er geen Spartaanse survivaltrip van maken, maar gebruik maken van alles wat de snelweg te bieden heeft aan winkels, restaurants, motels, natuurschoon, ...

5) De snelweg nooit verlaten gedurende de duur van de reis.

In september 2020 heb ik mijn versie van deze reis gemaakt. Ik leende daarvoor zowel het traject als de spelregels van Dunlop & Cortázar. De voornaamste verschillen: ik reisde alleen, kreeg 'slechts' een zestigtal parkings voor de kiezen, maar ook en vooral had ik een heel ander reisdoel.

Dat van Dunlop-Cortázar was louter wetenschappelijk: 'verifiëren of Marseille echt bestaat'. En ook wel: 'bewijzen dat Parkinglandia (de optelsom van alle parkings langs hun traject) een parallel universum vormt'. Het mijne was minder prozaïsch: bij aankomst in Marseille (een stad die bekend staat om zijn vele automarchands en zijn auto-overslag naar andere continenten) mijn wagen verpatsen, met de trein naar huis keren en daar een autoloos bestaan inzetten. Of toch een leven zonder autobezit.

Met het audiomateriaal dat ik langsheen de weg verzamelde, maakte ik een 15-delige podcast én een theatervoorstelling. En nu is er dus ook dit boekje, dat je 1) kan vasthouden bij het beluisteren van de podcast 2) gewoon als tekst an sich kan consumeren 3) simpelweg als hebbeding in huis kan halen omwille van de mooie tekeningen die beeldend kunstenaar Sara Bomans maakte bij het verhaal en die lang niet allemaal de voorstelling haalden.

Veel plezier ermee!

Adriaan Van Aken, Het nieuwstedelijk.

Ten geleide

Vertelstem

Dagboek (eigen stemopnames terplekke)

Dialogstem 1

Dialogstem 2

Dialogstem 3

proloog

adriaan

florent

Euh... Florent.

Florent. Ben jij Florent?

Ja.

En hoe oud ben jij?

Vier.

Vier jaar.

Jouw papa gaat een lange reis maken,
wist je dat al?

Ja, dat wist ik al.

En waarom gaat hij die reis maken?

Weet je dat?

Nee...

Om de auto weg te doen.

Om de auto weg te doen!

Ja.

Gordijntje...

Daarom hebben we in de auto
een bed gemaakt
en onder het bed zit nog...
een kleerkast.

Mag ik eens zien?

1 klein onderhoud

Het is 25 augustus 2020,
6 dagen voor aanvang van een reis
die mij en mijn wagen, via 55 snelwegstops,
van Parijs naar Marseille voeren zal,
de plek waar onze wegen voorgoed zullen scheiden.

Ik sta voor de automatische poort van Alkha-r BV,
letterlijk: de garage om de hoek,
een plek die ik leerde kennen en waarderen
toen mijn wagen onlangs koelvloeistof lekte.

Vandaag ben ik hier niet voor een reparatie
maar om de traditie te eren
om voor aanvang van een grote autoreis
je wagen te trakteren op een klein onderhoud.

adriaan
supervisor
Hallo.
Hallo.

Ik heb een afspraak met Ali,
de garagehouder.

Ik heb een afspraak met Ali...

Maar Ali...

Ali is juist weg.

is onze afspraak

in zijn agenda vergeten te noteren.

De supervisor van de garage
overhandigt mij zijn telefoon.

Ali?

Dat is niet Ali.

Dat is zijn broer.

Ah, de broer!

Ok.

Ik praat eerst met... de broer?

adriaan

bilal

Wel, ik ben een paar dagen geleden
in de garage geweest om aan Ali te vragen
of hij een klein onderhoud wilde doen   aan mijn auto
en of we hem mochten interviewen
terwijl hij dat onderhoud deed.

...

Over de staat van de auto.

...

Adriaan.

Maar na verloop van tijd
dwingt de broer Ali om zelf aan de lijn te komen.
Met excuses.

adriaan

ali

...

Ja.

Ik kom te weten dat hij moe is

...
Hm.

gestresseerd...

...
Oei.

een reis heeft geboekt...

...
Wanneer ben je terug?

op het punt staat
om naar de luchthaven te vertrekken.

...
Oh, dat is jammer.

‘Maar...’ zegt hij.
‘Ik heb een oplossing!’

Ah ja, ok.

‘Ik stuur mijn broer in de plaats.’

Ja...?

Of het niet handiger is als we
de mecanicien interviewen?

De mechanieker kunnen we
ook interviewen natuurlijk, hè.

‘Nee. Liever niet.’

Ah, niet zo taalkundig...

Ik maak een afspraak met Bilal.

Goed. Wat is je naam?

Ok. Fijn, Bilal, tot straks.

Even later.

adriaan

bilal

Dag jongens,
dat is voor een klein interviewtje?
Hoe lang gaat dat duren, mannen?
Ik heb straks nog een afspraak
en ik had dit niet voorzien.

Nee, dat begrijp ik.

Toffe broer heb jij...

Ja inderdaad, hè!

Dat is niet ok, hè.

Ja, hij heeft wat stress.

Maar hij heeft deze afspraak
niet opgeschreven, denk ik.

Gaan we even naar het bureel?

Of hier?

Wat is het makkelijkst?

Wel, het idee was eigenlijk
om het te doen
terwijl het onderhoud plaatsvindt.

Ah, ok. Ja.

Maar ik ben van beroep makelaar,
dus ik heb met deze garage
eigenlijk niets te maken.

Ik vertel wat mijn project zoal inhoudt.

Dit is mijn gezinswagen.
Waar ik zeer aan gehecht ben eigenlijk.
Desalniettemin ga ik die toch wegdoen.
Wij gaan overschakelen op autodelen
en alle andere mogelijke vervoersmodi.

Ah ja. dat ken ik, ja...

De supervisor onderbreekt Bilal.

Ja. Olie. Klein onderhoud.
Voor een kleintje.

Met de nodige trots toon ik Bilal mijn wagen,
die sinds eergisteren volledig is omgebouwd
tot reiswagen, tot tijdelijke woonst.

Ja, ik heb het gezien!
Inderdaad.
Ik vind het goed gedaan!
Dat is wel...
Tof, hè.
Ja, een kleine caravan
eigenlijk, hè.

De eerste complimenten voor mijn wagen
en zijn verbouwers zijn binnen.

Je hebt boeken mee, sunscreen,
kaarsjes om het gezellig te maken.
Voilà.
En je hebt zelfs een kookplaat.
Ik demonstreer het uitklaptafeltje.

Helaba!
Hela!
Dat had ik niet voorzien.
En daaronder zit nog een luik,
een kast waar je kleren in kan steken.
Niks van!
Allez, man!
...

Wat ik dan voorstel...
Want als we die filters moeten...

tot de supervisor
We gaan gewoon een oliecheck doen.
De olie laten veranderen.
Dan kan de meneer terug vertrekken.
Ik denk dat dat het makkelijkst is.
En het reservewiel checken.
En die piepende deur.

Ik ga eens even horen...

deur piept

Ah ja. Een beetje olie voor de deuren.
Reservewiel nakijken...

En... bandenspanning.
Beetje uitbalanceren.

Dus filters, olie, reservewiel,
de druk van de banden nakijken,
eventueel bijpompen
of afnemen.

mysterieuze sax- en fluitmuziek

Beste auto,

Ik weet dat dit voor jou als verraad aanvoelt.
Maar terwijl de mecaniciens jou
de smeerbeurt van je leven geeft,
neem ik Bilal even apart.

Binnen goed een maand moet ik je immers
in Marseille verkocht zien te krijgen.
En ik weet heel goed wat jij waard bent voor mij,
maar wat ben je waard voor een ander?

einde mysterieuze muziek

Ik ga aan het einde van die reis,
als ik in Marseille aankom...
die auto proberen te verpatsen.

Serieus?

Ja.

Dat is wel iets heel...
Hij heeft 150.000 kilometer.
Hij ziet er heel raar uit...

Ok.

Wat zou die nog waard zijn?
Wat zou je er voor kunnen vragen?

Oei, oei!

Nu vraag je me iets!
Van welk jaar is die?

Bouwjaar 2005.

2005.

Diesel, naft?

Naft.

Een naftje...

Bilal maakt een beredeneerde gok.

Ik denk dat je blij mag zijn
als je er 2000 euro voor krijgt.
Ja?
Dat je heel blij mag zijn.
Dat is veel, vind ik.
Wel, voilà,
ik zeg dat je dan heel blij mag zijn.
Neem tussen de 0 en 2000 euro... haha!
Ja, hij is ook wat geblutst aan de zijkant enzo, dus...
Ja, ik heb het gezien.
Ah ja, dat is juist.
Neem dan tussen de 1000 en 1500.
Zeker.
Ja.
Het is een Franse auto.
Ik denk dat je die dan wel
verkocht zou moeten krijgen.
Hoe zou jij dat aanpakken?
Zou jij dan naar een Citroëngarage gaan?
Terplekke mensen zoeken?

Terwijl Bilal mij verder adviseert,
maakt hij ook, zonder het te weten,
een voorspelling.
Eén die mij op dat ogenblik
nog weinig zegt,
maar die
– zo zal over een maand in Marseille blijken –
zo goed als volledig klopt.

Ik zou inderdaad zeker
naar een garage gaan.
Anders ga je die moeilijk verkocht krijgen.
Dus je kan hem niet gewoon verkopen,
je nummerplaat eraf draaien en klaar?
Ja, dan verkoop je hem

sowieso aan een garagist.

Sowieso.

Een particulier kan daar niks mee doen.

Ah ja, want die moet dan terug
ingeschreven worden?

Die moet dan inderdaad
opnieuw ingeschreven worden.

Ik zou zeggen:

'Het is iets exclusiefs.'

Ofwel ga je meteen iemand hebben
die er zot van gaat zijn...

Iemand die graag rondreist...

Zo een eenzaat...

Allez, ik bedoel dat niet verkeerd of zo.

Maar...

Zo iemand die alleen is

en die die opportuniteit zoekt

en die in deze auto kan vinden.

En anderzijds, ja...

Een gezin zal daar nooit voor gaan, hè.

Of Bilal tot slot zelf nog een verhaal heeft over auto's?

Een jeugdherinnering bijvoorbeeld?

Zeker, zeker, zeker, zeker.

Ik denk...

Wacht hè...

Dat wij inderdaad...

Als wij naar Marokko reden...

Met zo die busjes?

Met die gordijnen?

Ja.

Voilà!

Met die gordijnen!

Dan reden wij bijvoorbeeld een dag

en dan gingen wij overnachten

en 's morgensvroeg ontbijten en vertrekken.
Zalig.

Ja ja, dat zijn speciale herinneringen.
En dan moest je soms nog
een dag op de boot wachten
voor je de oversteek kon maken.
Dus dan was je drie, vier dagen onderweg.
Nu doen de mensen er één dag over.
Het is 2200 kilometer tot in Malaga.
Tot in Algeciras.
Dat is het laatste punt
waar je de oversteek kan maken.
Sommigen doen er 24 uur over.
Je moet de boot niet meerekenen.
De boot...
Je moet daar op wachten.
Je moet dat reserveren.
Soms mis je die.
Soms komt hij te laat.
Soms vertrekt hij niet.
Dus als je berekening doet,
zitten die constant
rond de 180 kilometer per uur.
Ja. Dat is zot, hè.
Sinds ik rijd, heb ik
nog nooit tot daar gereden.
Ik pak de vlieger en huur daar een auto.
Komt ook veel goedkoper uit.
Twee uurtjes vliegen,
dat is niks meer, hè.
Zelfs als ik naar Parijs moet,
zou ik liever vliegen
dan met de auto te gaan.
Autorijden.
Lange afstanden?
Dat is niets voor mij.

Een aantal verhalen rijker
en met een uitstekend onderhouden auto,
die meer dan ooit klaar is voor de trip,
verlaat ik tevreden de garage.
Om er desalniettemin
nooit meer terug te keren.

2 alle begin

op muziek

Van die eerste dag herinner ik mij... weinig.

klank schoolbel

Ik weet nog
dat de scholen heropenen die dag
en dat daardoor
het afscheid van mijn gezin
chaotisch verloopt.

klank gillende schoolkinderen

Ik weet nog
dat het radiojournaal meldt
'dat er meer kinderen dan ooit tevoren
met de auto naar school zijn gebracht'.

Ik weet nog
dat ik ter hoogte van Gent
in een file terechtkom
en maar net op tijd
de parking van Nazareth weet te bereiken,
waar ik telefonisch geïnterviewd word
door Radio 1.

presentator:

'Jij hebt een bijzondere tocht voor de boeg,

Adriaan.'

En daarna koffie ga halen in de tankshop.

geluid munt in koffiemachine

Ik weet nog
dat ik bij terugkomst vaststel
dat ik het raam van mijn auto
wagenwijd open heb laten staan
maar stel geen diefstal vast.

Ik weet nog
dat mijn GPS mij secuur
om Parijs heen loodst
via de oostzijde.

Ik weet nog
hoe ik uiteindelijk
de A6 opdraai – mijn nieuwe thuis! –
en dat mijn eerste parking
meteen wordt aangekondigd.

Ik herinner mij... weinig
van die eerste parking.

Van die eerste parking herinner ik mij...

einde muziek, het geluid van een snelwegparking resteert

DAG 1
PARKING 1
AIRE DE LISSES
km 32
starichting NW
23 graden, pluizige wolken

1 september, eerste parking.
Aire de Lisses...
Ik was normaal gezien
in Parijs vertrokken.

Maar dat is niet doorgedaan
wegens de coronacrisis.

Ik moet eigenlijk altijd eerst
een paar heel simpele dingen noteren...
Het tijdstip...
Ik ben hier exact
om 14u gearriveerd.
Het is 14u06 nu.
Het weer?
Het is 23 graden.
De zon schijnt heel erg in mijn auto.
Nochtans is de hemel
grotendeels bewolkt.
Wolken in alle kleuren.
Zo wolken met veel diepte in.
En pluizig.
Van die wolken waar je
vanalles in kan zien
als je een beetje fantasie hebt.
De wolk vlak voor mij
lijkt bijvoorbeeld een beetje op Spanje.

De gemoedsgesteldheid?
Hm.
Nerveus moet ik zeker vermelden.
Opgelaten ook wel een beetje.
En... nieuwsgierig.
En bang.

herneming muziek

Ik weet nog
hoe ik mijn eerste 'bonjour' noteer,
mijn eerste 'ça va?'

adriaan
voorbijganger
Ça va?
Ça va. Avec toi?
Oui.

Mijn eerste menselijk contact.

Ik weet nog
hoe ik de koffer
van mijn omgebouwde wagen
openmaak,
de 'Verbinding met de Buitenwereld'
openklap
en ga zitten,
'mijn plaats inneem'.

Verder gaat er tijdens die eerste dag,
op die eerste parking,
nogal wat aandacht naar een praktische besogne.
Eentje van autotechnische aard...

adriaan
hannelore
Hallo?
Hallo.
Hey! Hoe is het?
Goed, goed.
Eén besogne alleen.
Ik was al tweeënhalve uur op de eerste parking
en er was niks van stroomverbruik in de auto.
En toch zo ineens de vier pinkers aan
en een waarschuwingslichtje voor de batterij.
Oh nee...!
Ja, echt vervelend.
Dat geeft mij geen leuk gevoel.

Ik heb, meteen als dat signaal kwam,
de motor gestart
en ben naar de volgende parking gereden.
En daar ben ik nu.
Aire de Fleury.
En daar ga je slapen?

haperend muziekje

Ik weet nog...

dat ik er niet in slaag
om mijn haperende autobatterij te erkennen
als een onderdeel van mijn avontuur,
maar als iets dat mijn avontuur
in de weg staat.

einde haperend muziekje

DAG 1
PARKING 2
AIRE DE FLEURY
km 52
starichting W
21 graden

Ik probeer nu
het zijgordijntje vast te maken...

Dit is dus het echte Autonautenwerk, hè?
Echt slapen op zo'n parking.
Een heel vreemd gevoel...

Maar ik ga nog niet meteen slapen.
Ik heb licht. Ik kan lezen.

Ik werk mij stilletjes aan
een weg naar voren...

Zo.
Ik weet niet precies hoe laat het is...
Even kijken.
Half 10.
Nog heel vroeg eigenlijk.
Maar de auto is klaar voor de nacht.
Hier kan geslapen worden.
Het heeft wel iets...

DAG 2
PARKING 3
AIRE D'ACHÈRE LA FORÊT
km 61
starichting O
25 graden, zonnig

adriaan
nieuwsgierige voorbijganger
Oh la!
Et le café pour...
La vie est bien comme ça, hein.
Bon appétit!
Merci.

...

Goeiemorgen.
Dag 2, parking 1.
Ik was heel bang

dat ik 's ochtends,
bij het wakker worden,
geen startbatterij meer zou hebben.
Dat ik de auto niet meer
zou kunnen starten en verderrijden.
En dan slaap je niet zo goed.

Ik heb dus
in kleine stukjes en brokjes geslapen
en er uiteindelijk toch voor gekozen
om alvast naar de volgende parking te rijden,
zeven kilometer verderop.
Om, door de motor te laten draaien
en snelheid te maken,
wat batterij te laden.

En da's dan gelukt.
Ik ben hier gearriveerd.
Ik heb eigenlijk een hele mooie plaats gevonden.

Ik heb hier ondertussen al...
Wat heb ik hier al gedaan?
Mijn tanden gepoetst.
Dat was trouwens hetgene
dat ik vergeten was in mijn bagage.
Het meest banale
én één van de belangrijkste dingen: een tandenborstel.

Aire d'Achère la Forêt
heet deze middelgrote tankstop
en hij onderscheidt zich
van nagenoeg alle andere parkings
door de bijna familiale sfeer die er hangt.

adriaan

hollandse man

hollandse dame

Vous avez tout, hein!

Rideaux, tout ça...

U spreekt Nederlands,
meende ik gehoord te hebben?

Klopt?

Oh, u bent Belgisch!

Haha!

Ja, dat had ik al gezien!

Ja, dat is wel makkelijker.

Moet je zien!

Oh, wat geweldig!

Goeiemiddag.

Goeiemiddag.

Wat leuk!

Met gordijntjes.

Wat geweldig!

Ik ben net koffie aan het maken,
dus als jullie zin hebben in koffie,
dan mogen jullie gerust op visite komen.

Haha, een andere keer!

Maar u heeft het zo mooi gemaakt!

Allemaal zelf gemaakt?

Met dat kleine kastje...

Ja, met twee vrienden ook.

Maar dit is

voor één persoon hè, deze auto?

Ja. Deze wagen is verbouwd
omdat ik afscheid ga nemen
van deze wagen.

En ook van autobezit in het algemeen.

Ja.

Ik ga naar Marseille rijden
in 55 kleine etappes.
Ik stop namelijk
op elke aire die ik tegenkom
om het afscheid van mijn auto te rekken.

Wauw!

Hahaha! Geweldig!

Wat een leuk idee.

En in Marseille ga ik hem verkopen.

Maar dat is onmogelijk

als je dit gewend bent.

Dat gaat niet!

Het is vrijheid!

Het is inderdaad een heel moeilijke wagen
om afscheid van te nemen.

Maar waarom Marseille als laatste punt?

Waarom niet

het verre Griekenland of zo?

Dan kan u nog langer

van de auto blijven genieten...

Dat is waar.

Maar het is gebaseerd op dit boek:

'De Autonauten van de Kosmosnelweg'.

Julio Cortázar,

een bekende Argentijnse schrijver

die in Parijs woonde,

en zijn vrouw, Carol Dunlop,

schrijfster en fotografe,

hebben diezelfde reis gemaakt in 1982:

Parijs – Marseille.

Parijs, waar ze woonden,

en Marseille, waar de weg eindigt

– de Autoroute du Soleil eindigt in Marseille –

en waar de zee begint...

Zij hebben dat concept uitgevonden:

reizen in korte etappes,

stoppen bij elke aire,
op elke tweede aire overnachten,...

Op elke tweede aire?

Ja. Dit is mijn eerste aire van de dag
en op de volgende aire
ga ik de nacht doorbrengen.

Ah!

...

Toch leuk dat de auto aantrek heeft.
Hij stelt mensen gerust omdat hij er sympathiek uitziet.

Toch besluit ik net nu.
Om mijn wagen even te verlaten.

De grote uitdaging hier blijft een douche nemen.
Ik heb namelijk op Truckfly.com gelezen
dat de douche hier heel goed is.
En gratis ook.

adriaan

bediende tankshop

Bonjour.

Tu penses que c'est possible
de prendre une douche?

Oui.

Tu as pris les clés de ton véhicule?

Les clés de mon véhicule...

Oui.

Tiens. Je geeft dus niet
je identiteitskaart in bewaring,
maar je autosleutel...

Merci. Ça coûte combien?

C'est gratuit.

Ah, fantastique! Merci.

...

Voilà, keigoed.

Dat is echt een badkamertje.

geluid lopende douche

Als ik frisgewassen terugkeer
van mijn allereerste snelwegdouche,
zie ik hoe rond mijn auto
tientallen mussen zijn verzameld.
Onwillekeurig moet ik aan Sneeuwwitje denken,
die ook aantrek had van schattige diertjes.

Dan weet ik: deze reis...?
Onze reis samen, beste auto?
Daarmee komt het helemaal goed!

3 cruising

DAG 2
PARKING 4
AIRE DE VILLIERS
km 66
starichting ZW
23 graden

De avond valt als ik arriveer op Aire de Villiers.
Mijn slaapparking.

De eerste parking die in niks lijkt
op de parkings die ik in België gewend ben.

Deze aire verplicht je om een wandeling te maken.
Dat is wel fijn eigenlijk,
want er zijn veel aantrekkelijke...
De pijl naar het 'panoramisch zicht'...

Het panoramisch zicht stelt misschien iets teleur.
Maar het niet-bewegwijzerd groen,
straalt spanning en mysterie uit.

En hier een trap die het bos inleidt.
Naar nog een apart, geheim picknickplekje.
Heerlijk!

Het is zo'n plek waar ook
een hunebed zou kunnen staan.

Het leuke is ook:
de pijlen leiden je
naar het panoramisch zicht,
terwijl dit paadje niet is aangegeven,
maar misschien nog

naar grotere geheimen leidt.

Mm. Hier loopt het wel dood.

Aire de Villiers:
de avontuurlijkste parking totnogtoe.

adriaan
de man uit de witte Renault
Bonjour!
C'est beau ici, hein!
Mais oui, hein!

Een andere nieuwsgierige...
die zeer terecht even kwam kijken.

Een andere nieuwsgierige
die ik herken als de man uit de witte Renault...

wachttoon telefoon

adriaan
maarten
Dag Adriaan.
Hey Maarten.

Ik bel met Maarten Loopmans, sociaal geograaf.

Ik wilde graag eens met jou bellen,
want snelwegen en snelwegparkings,
zijn zo voorbeelden van 'niet-plaatsen', weet ik.
En jij zou daar de definitie
van moeten kennen, vind ik...
Ik heb ze nog eens opgefrist.
Ik heb er ook wel
een paar kritische bedenkingen bij.

Bij die definitie.

Ok.

Maar ik denk dat je daar wel
vanuit je ervaring wat kan aanvullen.

Ja.

Marc Augé is eigenlijk antropoloog
van het soort plekken
als waar jij nu rondhangt.
Hij is de man
die de 'niet-plaats' heeft uitgevonden.

Hij deed zo 'antropologie van de metro',
'antropologie van de luchthaven', ...
Op dat soort rare plekken
ging hij rondhangen
en het dagelijks leven bestuderen.
En op basis daarvan is hij
tot het concept van die 'niet-plek' gekomen.

Een niet-plek is een plek
zonder veel betekenis voor mensen,
waar zich geen gemeenschap of groep rond vormt,
waar geen sociale interacties plaatsvinden
en die in de plaats van door standvastigheid,
door beweging en reizen wordt gekenmerkt.

Een metrohalte, daar blijf je
niet rondhangen zonder reden.
Volgens hem.

Of een luchthaven:
'dat is echt puur voor passage'.

Of een autostrade...

...

Het kraantje
waar ik net mijn bidon heb gevuld,
daar komen nu aan de lopende band
mensen zich wassen.
En de vorige meneer,
die stak daar echt zijn voeten in.
Blijkbaar had hij zweetvoeten gekregen
van te rijden met zijn sletsen aan, of zo?

maarten

Ja, hij zegt zelf ook wel dat niet-plekken
voor sommige groepen wel plekken zijn.
Bijvoorbeeld een snelwegparking.
Voor een passant die er voorbijrijdt,
is dat een niet-plek.
Of zelfs voor iemand die er alleen maar stopt
om even te tanken.
Maar voor mensen die daar dagelijks komen werken
en hun collega's daar zien
is dat wel een plek
waar je contacten en interacties hebt.

...

De huidige jongeman,
een zwarte jongen met een korte broek,
blauw T-shirt,
is ook heel uitgebreid
zijn armen aan het wassen...

En nu gaan ook de voeten erin...

maarten

Wat ik ook ergens gelezen heb,
is dat snelwegen en parkings

in se vrij mannelijke plekken zijn...

...

Oh my God!

Ik kan mij vergissen, maar...

Er is dus één auto

die hier al heel lang staat:

de witte Renault.

En die man loopt hier al heel de tijd rond.

En er is nu een andere man toegekomen

die verderop staat met een witte...

Ik denk een Peugeot.

Die man loopt het verborgen paadje in

en ongeveer drie minuten later

volgt de man uit de witte Renault,

die ook het verborgen paadje inloopt,

zij het langs de andere kant...

adriaan

maarten

Daar waren ze aan het cruisen of wat?

Wat is cruising?

Die term ken ik niet?

Cruising is zo:

'ontmoeting tussen mannen'.

Dat is een slangterm voor

'rondwandelen

in de hoop dat je iemand tegenkomt'.

Zoals je in het Stadspark ook ziet gebeuren, hè?

Mensen die met oogcontact en de juiste bewegingen

proberen te laten zien:

'Ok, ik ben geïnteresseerd.'

...

Dus mogelijk is er een meeting hier in het bos.
Bij de geheime picknicktafel.
Tussen de hunebedachtige rotsen.
Die nu wel totaal onttoverd zijn...

maarten

Dat is een soort van dans
met eigen symbolen en bewegingen,
die je leest als insider
en die bewust zo gemaakt zijn
dat je als outsider niet echt door hebt
wat er aan het gebeuren is.

...

De man die omstandig zijn voeten waste daarnet,
is opnieuw omstandig zijn voeten aan het wassen,
daar waar ik ging afwassen...

En ik vraag mij af of niet alle mannen
die hier al verdacht lang staan
afspraakjes hebben...

afwasgeluiden

adriaan

de man uit de witte Peugeot

Bonsoir.

Bonsoir.

Bon appétit.

Merci.

4 crazy man

DAG 4

PARKING 7

AIRE DE LIARD

km 92

28 graden, felle zon

starichting W

Ik zit in de kofferbak van mijn wagen.

Begroet voorbijgangers.

adriaan

sympathieke voorbijganger

Bonjour.

Ontvang complimenten.

Ah, vous êtes équipé.

C'est bien!

Drink koffie.

Oui, je vais faire

un peu de café maintenant.

Maak aantekeningen.

Hier parkeert nu een camion tegenover mij
met zo een alternatieve nummerplaat achter de ruit.
En daar staat op 'Le Penseur'.

...

Ik ga het al laten lopen.

Maar ze... stappen heel traag, hoor.

Daarnet zag ik

vanop mijn lunchplek in de schaduw
een ouder koppel
bewonderend kijken
naar mijn geparkeerde wagen.

Ik neem snel mijn positie weer in...

Ze komen eraan...
en tegen de tijd dat ze terugkeren
van de toiletten,
zit ik helemaal klaar
om ook wat van die bewondering mee te pikken.

adriaan

oudere man

oudere vrouw

C'est drôlement sympa votre équipement.
Excusez-moi?

C'est drôlement sympa votre équipement.
J'ai pas entendu. Excusez-moi.

Mon français n'est pas vraiment bien.

Maar dit heb ik wel degelijk verstaan.

Beide keren.

En daar mag gerust nog een derde maal bij...

C'est drôlement sympa votre équipement.

C'est bien, hein?

Oui! C'est vous

qui l'avez fait, je suppose?

Er volgt een sympathiek gesprek
over de romantiek van de weg in het algemeen,

omgebouwde auto's in het bijzonder.

Vous connaissez ce livre?

'Les Autonautes de...
de la... Cosmoroute.
Cosmoroute.'

Non.

Non.

DAG 4

PARKING 8

AIRE DU PARC THIERRY

km 103

starichting O

27 graden

Dus, procedure.

De temperatuur is nu 27 graden.

Het voelt wel iets warmer aan.

'Aire du Parc Thierry'.

De naam zegt het zelf al een beetje:
dat is hier een park, hè.

Ik sta voor het eerst in een rijtje auto's,
niet in echte parkeervakken.

Maar echt zo... ouderwets achter mekaar,

Ik weet niet wat dat gaat doen voor het sociaal contact.
Beter? Slechter? Geen idee.

De vuilnisbakken zijn grote open monden.

Leuk! Daar kan je zo van op afstand dingen in smijten.

Een auto stopt langs zij.
Raampje gaat open.

‘Of ik Engels spreek?’

adriaan
ierse man
I do.

Ze parkeren hun wagen
achter de mijne.

How are you, sir?
Hello.
I'm fine.
Sorry to disturb you...
My name is Martin.
We're from Ireland, me and my brother.
And we have a bit of a problem.
So maybe you can help us?

Twee broers uit Ierland.
Met een probleem.
‘En of ik misschien wil helpen?’

Precies daar
laat hij een stilte vallen.
Bij het vermeend probleem.
Ik voel aan alles dat als ik ‘ja’ zeg,
dat zich dan een val openen zal...

I don't know.
Tell me.
Three days ago.

I'm on a vacation...
I'm recording this.
Is this fine for you?

...
I'm recording this.

Where are you from?
I'm from Belgium.
I'm on a journey to Marseille.
And I make kind of a radio show,
a podcast about it.

Nog even doorzetten nu...

What's the problem?
I'm...
...
Thank you very much, sir.
You're welcome.
God bless you.
Thank you.

De twee Ierse broers vertrekken onmiddellijk.

Zo een verdachte aap!

In eerste instantie blijf ik
met een gevoel van overwinning achter.

Een microfoon kan je dus ook beschermen
in sommige situaties.

In de aanloop naar deze reis
ben ik ongeveer honderd keer gewaarschuwd
voor de gevaren van de snelweg.
En dit gevaar heb ik toch maar mooi

het hoofd geboden.

Ik moet op mijn hoede zijn en blijven.

...

geluid van een voorbijeurende boomcar

Er vlamt een auto langs.
Met Belgische nummerplaat.
Die 100 meter verder,
net voor de uitrit...
stopt.

...

adriaan
maghreb boy 1
In a good mood?
Bonjour.
Bonjour.

Drie, weet ik veel...
Marokkaanse? Algerijnse gasten?
Die met een luid boenkende auto toekwamen
en die nu buiten de auto staan te dansen.
Eén van hen is naar het wc gegaan.
Degene die 'bonjour' zei.

Dan passeert ook een tweede passagier.

adriaan
maghreb boy 2
Envie de la vie?
Oui. Oui.
Toilettes?
Excusez-moi?

Je cherche...
Ah, là-bas!
Oh, merci.

Nu zijn er dus twee van die gasten naar het toilet.
Maar de derde blijft gewoon volhouden.
Die blijft zo op z'n eentje staan dansen.
Met zijn hemd open.
En zijn... dikke buik.

Ik blijf kijken naar de eenzame danser.
Maar dan...
Ziet hij mij ook.
Ziet mijn Belgische nummerplaat.

Hij komt dichterbij...

adriaan
crazy man
Charleroi?
Bergen?
La Louvière?

en dichterbij...

Anvers!

En in één moeite door...

Quoi?

te dichterbij...

Antwerpen!
Ja, zeker!
Tu connais?

Ja zeker, absoluut!
Ja!
Mais je suis viré
de mon truc à Malines.
J'étais arrogant.

Hij stelt zich voor.

Zin 1: zijn naam.

Zin 2: dat hij ontslagen is.

Ik arrogant. Nederlands.
J'ai dit: 'Iedereen, de Walen...
... spreekt Nederlands.'
HAHAHAHAHA!

Et vous avez pas de chance.
Je suis le seul Wallon.
HAHAHAHA!
Viré sur le champs, hein!

'Op staande voet, hè,'
zegt hij,
terwijl hij eender welke afstandsregel negeert.

I speak English.
Nederlands.
Frans.

'Dat hij alle talen spreekt,'
zegt hij.

Italiaans.
Spanje.
Turkish.

'Memnun oldum'.

Enchanté.

‘En ook de taal van de dans?’
probeer ik.

Tu dances très bien!

Je suis Michael Jackson puissance 10.

Je ne suis pas le prof du Michael Jackson,
je suis le prof du prof.

Nu ik hem bevestigd heb
in zijn dansskills,
acht hij de tijd rijp om mij nu ook
zijn zangstem te demonstreren...

The voice...

zingt uit volle borst

ALL BY MYSELF.

DON'T WANNA BE.

ALL BY MYSELF...

ANY-MOOOOOOOOOORE...

in alvast twee talen.

Un'altra te dove la trovo io...

adriaan

crazy man

maghreb boy 2

Si gentille.

Wollah!

Inmiddels is een van zijn kompanen er bij komen staan.

Tu sais que j'étais à Paris.
Je les ai pris en stop.

Hij vertelt dat hij de jongens in de buurt van Parijs heeft opgepikt. Dat ze autostop aan het doen waren.

Ja, een ogenblik.
Juste un instant.
Ça va.

De Boy vraagt de man iets uit de auto. Waardoor ik even op adem kan komen.

Dan komt Maghreb Boy 2 aangewandeld, onwetend over mijn kennismaking met zijn beide vrienden.

adriaan
maghreb boy 2
Ça va, frère?

Ça va.

T'as bien?

Très bien.

Tu as besoin de rien?

Of ik niks nodig heb?

Excusez moi?

Tu as besoin de rien?

Niks nodig heb?

Je ne comprends pas.

Tu as besoin de quelque chose?

Iets nodig heb?

Ah, non, ça va.

Tu parles français, ou quoi?
Un peu, oui.
Je suis néerlandophone, mais je peux...
De quelle région toi?
Belge?
Anvers.
Anvers?
Flamand?

wijst naar Crazy Man

Lui, il est aussi Belge.
Oui, je sais.
J'ai parlé avec lui.

De man
– 'Crazy Man' heb ik hem innerlijk gedoopt –
heeft van de korte pauze gebruik gemaakt
om zijn wagen...

Ze zijn een pak dichterbij komen staan.

een heel stuk dichterbij de mijne te parkeren.

Ik ga mijn verbindingske toedoen.

geluid toeklappen Verbinding
Dit is nog niet voorbij.

adriaan
crazy man
Alone?
Hm.
Yeah?
Yes, I am.
Waar?

I'm making a journey, a trip.
To Marseille.
Ah, Marseille.
Et je vais vendre ma voiture à Marseille.
Ah ja, ja, ok!

Ook de beide Maghreb Boys komen nu
een blik op de auto werpen.

adriaan

crazy man

maghreb boy 1&2
Dormir là?
Oui, oui, oui.
C'est bien, hein?
Bien!
Ha, du coffee!
Oui, le Bialetti.

Ook zij kunnen het niet laten
naar zaken te wijzen, dingen aan te raken.

Tu as... koffie drinken?

Niettemin word ik makkelijk overhaald
om ook nog eens koffie te zetten.

Juste un peu de café?

Met tegenzin heropen ik de Verbinding.

Oui?
Ja.

Vous avez le temps pour ça?

Ja, zeker.

...

Coffee!

Jeuj!

koffiezetgeluiden

Dan acht de man de tijd rijp
om zijn liefdesperikelen aan mij voor te leggen.

Je cherche Cendrillon.

Ik zoek Assepoester.

Cinderella.

Me.

Assepoester.

Assepoester?

Ja.

Ik...

Chercher...

Comment on dit en néerlandais?

Ik... zoeken.

Ik zoek...

‘Ik zoek Assepoester.’

Appezoeker...

Je cherche Cendrillon.

Parce que ma... vrouw...

‘Au revoir’.

‘Mijn vrouw heeft mij verlaten.’

Oei... Ah.

Fini.

Donc vous avez mal au cœur maintenant.

J'ai le cœur brisé.

Brisé.

'Ik mag mijn dochter niet meer zien.'

Maar mijn meisje.

Ma fille. Fini.

Dochtertje?

Ja, dochter.

Meisje.

Ma fille.

Fini.

Absolu.

Tu ne peux pas voir...

Dat is erg.

Ik erg.

Aiaioeoei!

Aiaioeoei! Haha!

...

Vous allez où?

Lyon.

Et après,

moi je continue sur Nice.

Et toi?

Je vais à Marseille.

Ah, Marseille!

Pour vendre ma voiture.

Ah Marseille! La plage!

Et tu retournes comment?

Et tu? Terugkomen?

Comment? En train?

En train.

De Maghreb Boys reageren erg enthousiast op mijn bestemming.

Vieux Port?
Tu connais Vieux Port à Marseille?
Prado?
Belsunce?
Je connais là-bas.

Ze lijken Marseille goed te kennen.

Juste un instant...

'Mag ik even?' zegt Crazy Man,
die het niet kan hebben
dat de Boys met de aandacht gaan lopen.

Hij neemt mij apart.
C'est des blédards...
...?
Bad boys, bad boys...
Ces deux?
Ja ja!

'Bad Boys? Die twee?'
Ik probeer verbaasd te klinken.

Dan begint hij een voorstel te formuleren.

On va faire comme ça.
Je te suis.
On va juste qu'à Lyon.

'We gaan het zo doen.'

Ik volg je. Tot net voor Lyon.'
À Lyon je les dépose.
'In Lyon ontdoe ik mij van de Boys.'
On continue jusqu'à Marseille.
'We rijden door naar Marseille.'
Tu vends ta voiture.
'Jij verkoopt je auto.'
Et on retourne à Belgique.
'En we rijden samen terug naar België.'
D'accord?
Antwerpen.
Quelle adresse?
'Akkoord?
Wat is je adres?'

...

Dan vervoegen de Boys ons weer.
De koffie is klaar.

adriaan

crazy man   maghreb boy 2

maghreb boy 1

Suiker.

Suiker?

Suiker?

Suiker.

Suiker!

Twee!

...

Alors, c'est bon.

On va reprendre la route?

'Goed. Het is mooi geweest.'

We gaan weer op weg.'

Ik dacht dat ze het nooit zouden zeggen...

Merci beaucoup, monsieur.
Si gentil.
À la prochaine!
À la prochaine!
À Marseille! À Marseille!
Oui, oui, je l'espère.

Als de Boys richting auto verdwijnen,
herhaalt Crazy Man nog gauw zijn voorstel:

On fait comme ça.
Je vais juste qu'à Lyon.
Et je prends la direction Marseille.
Tu vas me doubler.
Je ne vais pas rouler trop vite maintenant.
Je vais rouler normale.
Ok?
Oui...
À tout à l'heure?
À tout à l'heure.

Oef...

Daar gaan ze.

Les van de dag:

'Je openstellen naar je medemensen is goed.
Maar stel je dan wel open naar de juiste mensen...'

Ik heb even de rust gezocht van het étang
dat je achter het hek kan zien liggen,
badend in de avondzon.

Zijn voorstel was:
'Ik rijd naar Lyon.
Als jij me kruist, dan volg ik je...'

Zo echt mijn grootste nachtmerrie.
Dat zou mijn allergrootste nachtmerrie zijn.
Met zo een mens mee moeten.

5 ouder koppel

DAG 9
PARKING 18
AIRE DE LA CHAPONNE
km 214
Starichting NW
27 graden

Een geestige observatie op Aire de la Chaponne.
Ik was koffie gaan halen.
En in het terugkomen zie ik een oudere auto.
Een ouderwetsere auto.
Vierkante bak, lange snuit, ...
die met die lange snuit
over de stoep heenhing,
en er heel vermoeid uitzag daardoor.
Die had iets sjofels en iets rock-'n-roll, die auto,
en je komt dat eigenlijk niet zo vaak meer tegen.
Je komt vooral hele nette, dikke bakken tegen.
Van die SUV's.
En deze auto zag er echt opvallend anders uit.
Sympathieker dan de rest.
Even verderop zie ik plots
twee punkkapsels opduiken.
Ook verfrissend!
Ik dacht:
'Ah, twee jonge punkers die op reis zijn,
dat is misschien hun auto?'
Ik loop er langs,
ze draaien zich om...
En het blijken niet gewoon leuke, jonge punkers te zijn.
Het zijn twee...
'punkers op leeftijd' natuurlijk.
Want iedereen is hier op leeftijd.
Iedereen die hier onderweg is, is op leeftijd!

Terwijl er weer een SUV aan mij voorbij glijdt...

op muziek

Sinds mijn wagen en ik
weg zijn uit de invloedssfeer van Parijs...
Sociaal gezien
is dit een bijzonder armetierige reis.

lijdt de parkingpopulatie...

Ja...
Oudere koppels, hè?
Overal waar ik om me heen kijk.

aan een opvallend gebrek
aan diversiteit.

Hier komen meer en meer oudere koppels toe.
Alleen maar oudere, oudere koppels.

De gebruikers zijn op veel plaatsen
terug te brengen tot één type.

Naast mij op de parking...
Een ouder koppel...

einde muziek

Kijk. Ik heb niks tegen oude mensen, hè?

...

Of toch wel...

Aire de la Grosse Tour.
Aire de la Coué.
Aire de Montmorency.

Alle parkings
waar mijn wagen en ik
ons oprecht tevreden voelen.
Content.

Het is half acht.
En ik ga nu naar Aire d'Époisses rijden.
Ik ben er een beetje zenuwachtig voor.
Want dat is de parking
die door Dunlop en Cortázar
als 'nachtmerrie-achtig' werd omschreven.
En daar ga ik dus slapen.
Spannend!

DAG 9
PARKING 19
AIRE D'ÉPOISSES
km 223
Starichting: OZO
27 graden

Voilà. 10 minuten later.
Of 5 minuten later?
Ben ik er.
Aire d'Epoisses.

Dus.

Vlak voor mij
iets dat heel dominant is.
Namelijk een treinspoor.
Deze parking werd door Dunlop en Cortázar
omschreven als 'nachtmerrie-achtig'.
En dat had alles te maken met die trein
die echt als een straaljager komt langsgezoefd
van tijd tot tijd.

Het is een TGV natuurlijk.
Ik ben curieus...

geluid van een aanstormende en langsrazende trein

Daar is de eerste!
Hoor je het?

einde geluid

Dat valt nog mee, hè!
Cortázar! Dunlop! Flauweriken!

Aire de la Chaponne.
Aire d'Époisses.
Aire de Rufey.
Aire de Fermentot.

De parkings worden steeds groener.
En ik stel vast
dat ik mijn wagen steeds dieper
het bos in durf te sturen.
Het bos. Jawel.
Tussen grofweg Auxerre en Macon
zijn aires met een bos
eerder regel dan uitzondering.

Ook slaag ik er steeds beter in
om behalve mijn ogen
ook mijn oren open te houden.
En zo leg ik op een ochtend
voor het eerst
een autostradefenomeen vast
dat ik 'Het Gat in de Snelweg' ben gaan noemen.

'Het Gat in de Snelweg'

is een uitermate zeldzaam moment van stilte
wanneer er even geen verkeer komt
uit beide rijrichtingen
en er dus een auditief gat valt.

DAG 11
PARKING 21
AIRE DE FERMENOT
km 243
Starichting NO
22 graden

Het is rondom tien.
En dit is ook zo'n parking
waar mensen een snelle stop maken.
Even de benen strekken,
afval weggooien.
En weer weg.

snelwegklank valt weg – twee seconden stilte – keert dan weer terug

Weinig spectaculair, vindt u?

Voor een Autonaut is dit even wonderlijk
als dat het geluid van de zee
een paar seconden weg zou vallen.

Aire du Chien Blanc.
Aire du Chaignot.
Aire de la Garenne.
Aire de la Forêt.

Aire du Rossignol.

Alle parkings
waar mijn wagen en ik
ons oprecht tevreden voelen.
Content.

DAG 11
PARKING 24
AIRE DU CHAIGNOT
km 269
starichting N
26 graden

Er zijn toch echt wel truckers
in alle soorten en maten, hoor!

Terwijl ik net het baasje wil gaan beschrijven
staat plots zijn hond naast mijn wagen.

Hey, dag hondje...
Bonjour...

Ze horen bij de gigantische koeltruck
die u verderop hoort blazen.

adriaan
timo
Comme des autres prends des photos...
Je, je, je je je je je...

Een jonge truckchauffeur en zijn hond,
die meteen mijn opnameapparaat in de gaten hebben.

Je fais un reportage. Un podcast?

Tu connais le mot en français aussi, podcast?

Oui, on utilise le même.

C'est la même chose.

Ik heb al dagen met niemand gepraat.

En mijn spraakvermogen is... totaal verlamd.

C'est ta voiture?

C'est ma voiture. Oui. Oui.

Deze jonge truckchauffeur blijkt niet alleen te weten
wat een podcastmaker is...

Moi, le reste d'année,
quand je ne suis pas
dans le camion de boulot,
j'habite dans un Sprinter.

Dans un van.

Pareil.

Ah, ok!

hij blijkt ook nog eens een halve Autonaut...

Ou je dors dans le camion de boulot,
ou je dors dans mon camion à moi.

Oui oui!

'Wanneer ik niet in de camion van mijn werk leef,
woon ik in een minivan...'

Tout le temps à la route.

Comme toi...

'Een beetje zoals jij:
een leven op de baan.'

Vous avez le temps pour boire un café avec moi?
Je peux faire du café ici, hein.
Oui! J'ai une petite demi-heure.
Allez...

We praten...

Quel système avez-vous dans votre ...

en al gauw blijken we
nog meer gemeen te hebben.

Pour le café?
Pour le café, oui.
Pareil, tout pareil.

Ook hij gebruikt een Bialetti
om koffie te zetten.

Pas exactement le même modèle,
mais pareil.
Cafetière Italienne et Campingaz...

Geloof me.
Zoiets scheidt een band.

...

Mais c'est une aire très bien.
Oui, c'est ma préférée dans le sens-là.
Ah, tu connais toutes les aires aussi?
Non, pas toutes.

Nee, hij kent niet alle aires.
Maar in deze rijrichting is dit zijn favoriet.

Mais quand j'arrête,

je préfère les aires comme ça.
Où il y a de nature
et pas les grands magasins.

Groen, ruimte om te wandelen
met zijn hond.
Daar is hij op uit.
Geen tanksites met alleen maar winkels.

C'est tous les grosses chaînes
qui tiennent ça.
Les gros business.
C'est pas un particulier qui va tenir sa boutique à lui.
C'est tout le temps, typique de...
une personne, une personne, une personne.
C'est la modernisation.
C'est dommage...
Nouveau Monde...

De jonge truckchauffeur en ik.
We komen in alles overeen.

Maar nu,
tijdens zijn pleidooi voor authenticiteit
en tegen inwisselbaarheid,
twijfel ik.

Het is net mijn liefde
voor inwisselbare omgevingen
– tankstations, wegrestaurants –
die mij aan net dit avontuur heeft doen beginnen.

Tegelijk constateer ik bij mezelf dat ook ik,
waar mogelijk, de grote tanksites vermijd
en zoveel mogelijk 'het groen' opzoek
om daar mijn eigen potje te koken.

Quel est le nom de votre chien?

C'est Anka.

Il est très enthousiaste.

Oui.

Mais il est jeune encore, hein?

Of hij wel eens van 'Travels with Charley' heeft gehoord?
De reisroman?

Steinbeck?

Il fait usage de son chien
pour rencontrer des autres.

Ok.

C'est le chien qui fait le contact
et il suit.

Oui, ça marche un peu comme ça.

Des gens qui viennent:

'Oh, il est joli, quel est son nom?'

Et puis, ils finissent par discuter.

Quand je n'avais pas eu un chien,
je n'avais jamais parlé...

Ah! Quel est votre nom?

Timo.

Timo.

Enchanté.

Oui, enchanté.

geluid wekker Timo

Net nu ik zijn naam ken,
is zijn pauze ten einde...

La fin de la pause...

Rij- en rusttijden, weet u wel?

En tout cas, enchanté de te rencontrer.

Et puis...

Timo?

Timo, oui.

Et puis, bonne chance
pour ton voyage jusqu'à Marseille.

Merci.

Je vais regarder sur Facebook
pour les nouvelles.

geluid vertrekkende vrachtwagen

Daar gaat hij.

Salut, mon ami.

6 carport

DAG 12
PARKING 26
AIRE DE LA FORÊT
km 287
starichting ZW
27 graden

adriaan

britse wandelaars

Hello. Bonjour.

How are you doing?

We're doing fine.

What a sight, isn't it?

Yeah, it's a wonderful sight!

Such a big parking lot!

Yes!

Never seen one of this size.

No! This is enormous, isn't it?

Aire de la Forêt.
Een van de grootste, groenste
en best gecompartmenteerde parkings
van de hele A6.

Hele mooie bomen.
En hier staat een bord...

Het reusachtige bos
is dan wel afgesloten voor autoverkeer...

'Forêt fragile. Prudence.'

maar nu het voor het eerst lichtjes regent,
bevalt ons plekje op het asfalt

mij en mijn wagen evenzeer.
Meer zelfs...

Om te beginnen.
Wat je hoopt te zullen vinden als het regent,
dat is natuurlijk een dak.
Niet alleen voor jezelf,
maar ook voor je auto.
En ik heb een dak gevonden!
Dat is de eerste keer dat ik dat zie.
Een soort van carport.
Je kan hier dus perfect droog staan met je auto.
Ongezien.

Een fijne plek hier.
Vriendelijke mensen.
En een speciale attractie...

Rechts van mij: een Mayatempel.
Zomaar uit het niks duikt hier een Maya- tempel op!

Ook helemaal uit het niets
duiken plots twee oude bekenden op...
Voor een Autonaut is dat volstrekt uniek:
tweemaal dezelfde persoon (personen!) ontmoeten.
tijdens de duur van je verblijf in Parkinglandia.

adriaan

ierse man

Hello, can you speak English?

I do.

I'm sorry for disturbing you.

But we're having a problem
and we don't speak French.

We came here from Ireland on holiday...

...

Do you understand?

Yes, I understand.

Heeft hij het door?

Heeft hij ook door dat het de tweede keer is dat hij en zijn broer deze scam op mij uitproberen?

Eén ding is zeker.

Deze keer blijf ik opnemen tot zijn lulkoekverhaal er helemaal opstaat, voor ik hem, net als de laatste keer, met mijn opnameapparaat verjagen zal.

Last night

I was travelling on the highway.

I stopped at some parking to use the toilet.

And when I came back to my car, somebody had taken my bags with my papers, passports...

Everything was gone.

It's a big problem for me.

I called the police.

The police told me that I must contact my Irish embassy.

My embassy told me that I must stay here for 72 hours before they can help.

Three days!

In France, with nothing!

So me and my brother decided we were going to drive home, to the ferry tonight.

And we are trying
to raise the money for the ticket.
If we can get the money for the ticket,
I can give you my business contact
and my personal contact
and when I get home tomorrow,
you can receive it back.
I feel so stupid
to ask a stranger for help.
But there's nothing else I can do.

Let goed op.
Nu ga ik hem verjagen!

Is it okay if I'm recording this?
Are you recording?
Yes.
Why didn't you ask me first?
Oh, I'm sorry!
Can you delete this, please?!
Yes. I will.

opname stopt abrupt, stilte

...

Genoeg plekken om bij te komen
op Aire de la Forêt.
Maar nu de zon weer volop schijnt,
kies ik – logisch toch? –
voor een beklimming van de Mayatempel.

Ah, kijk!
En van hieruit kan je zien
dat er niet alleen een Mayatempel is,
maar ook een amfitheater.

Kijk eens aan...

Ik vond deze beklimming...
de moeite waard.

7 er valt beslist veel

goeds te zeggen (liedachtig intermezzo)

DAG 17

PARKING 34

AIRE DU PATURALE

KM 420

Starichting Z

29 graden

intro muziek

Goeiemorgen

vanop Aire du Paturale.

Het is iets over 10, dag 17.

Maar ik had hier graag het ontbijt gedaan.

En zowat het sociale...

Proberen sociaal te zijn tegen de mensen.

Mijn gemoed is goed.

Ik vond het een interessante ervaring

om gisteren bij een echt tankstation te slapen.

Ja. Ik ben zowat met vooroordelen begonnen.

Ook omdat het heet was.

En ik voelde mij...

Ik vond er niks aan.

Tot de avond viel en ik de truckers zo in lijn

naar het sanitair zag stappen...

op muziek

Er valt er beslist veel goeds te zeggen

over Aire de Jugy.

Afgesloten.

Wegens onderhoudswerken.
Waardoor ik de grootste speeltuin van de A6
(thema: champignons!)
rateer.

Over Aire de Farges.
Waar ik mij zodanig
op mijn achterstallige administratie stort
dat ik mijn opnameapparaat verwaarloos.

Over Aire de Macon-St-Albain.

Waar ik opmerk dat de tendens
'alleen maar oudere koppels op de baan'
voorgoed is gekeerd.

Over Aire de Crêches.

Niet bezocht want onbereikbaar:
'Werken op de rechterrijstrook.'

En ja.

Het sanitair is dus de grote troef van die parking...

Er valt beslist veel goeds te zeggen
over Aire de Dracé.

Waar ik als de avond valt...
routiers – zonder camion! –
in een gigantische file zie staan.
Een toiletzak
en een buideltje verse kleren onder de arm.
Om even later
pasgewassen
frisgeschoren
geurend naar Sunlight-zeep

naar hun cabine terug te keren.

Het beste sanitair van de A6
vindt u op Aire de Dracé!

Waar ik vlak
(maar dan ook écht vlak!)
naast de snelweg slaap.
In het bleke licht van een helblauw tankstation.

...

Als ik Aire de Dracé,
met zijn onmetelijk grote truckersparking,
's ochtends buitenrijd
zie ik
voor het eerst op Franse bodem
vrachtwagens
die wegens acuut plaatsgebrek
de uitrit als parkeerstrook gebruiken.

Zo goed is dus dat sanitair!

einde muziek

8 de reiger

DAG 18

PARKING 36

AIRE DE SOLAIZE

300 km tot Marseille

Starichting Z

32 graden, loden zon

Pfoe...

Ik ga nu de procedure van Aire de Solaize
beginnen met 'gemoed', denk ik,
want, amai...

Helemaal opgedraaid ben ik...

Ik ben Lyon doorgereden en dat is echt...

Dwars door de stad is dat.

Dat heb ik al vaker gedaan

op reizen naar het zuiden

en dat is altijd pittig.

Nu was dat niet anders.

Pfoe.

Dus ik moet een beetje bekomen...

Ik ga even mijn deur openzetten, want...

groot lawaai, diep gedreun en scherp gepiep

18 september, 14u33.

Historisch moment.

Ik verlaat de A6 om

luttele kilometers verder

mijn nieuwe thuis te bereiken:

de A7.

32 graden is het nu.

Eerste stop, bij 32 graden:

Aire de Solaize.

Dit is de parking
waar ik de nacht ga doorbrengen.
Leuk is anders.
Het is heel dicht bij de snelweg.
Geen afscheiding.
'Gruwel der gruwelen'.
Zo noemen Dunlop en Cortázar
dit schaduwloze hitte-eiland.
En het is er hier sinds 1982
alleen maar op achteruitgegaan.

De dingen waar zij indertijd troost uit putten
– de douches, het buffet –
zijn allemaal verleden tijd.

Je hoort al meteen dat dit een parking is
in stedelijk gebied nog,
omgeven door industrie.

En ook voor het overige valt hier
auditief veel te noteren.

Een rangeerstation
met dus van die tankwagons.

snerpend gepiep van treinwagons over de sporen

Maar ook de man...
die ik om voor de hand liggende redenen
meteen 'de mattenklopper' noem...

klopgeluiden

omdat hij het nodig vindt

om zijn automatten te staan uitkloppen,
precies daar waar ik moet passeren!

Voor het eerst
vind ik de klank van de weg
onverdraaglijk.
Is dat raar?

Voor het eerst.
Vind ik de klank van de weg.
Onverdraaglijk.

En mijn auto...
denkt er net zo over.

Wat jij, beste auto?
Zullen we al één parking dichterbij Marseille sluipen?

mysterieuze blokfluit weerklinkt

Nee, nee!
Niet om ons afscheid te versnellen!
Maar om opnieuw de nacht
in het groen door te kunnen brengen,
waar wij ons het prettigst voelen.

Aire d'Aubérives, on arrive!

DAG 18
PARKING 37
AIRE D'AUBÉRIVES
273 km tot Marseille
Starichting W / ZW / NO / Z / O
34 graden

Dames en heren, half 6.
Aire d'Aubérives...
Stresserende rit met files, péage...
Maar hier is het goed.
Ik sta in de schaduw.
Zalig...

Het is 34 graden.
Mijn starichting...
is zuid.
Het gemoed is...
'aan de betere hand'
zal ik maar zeggen.
Ik voel een soort vermoeidheid in mij.
Even emotioneel op, denk ik.

*geluid van een dame die uitbundig
met een jong hondje speelt*

Aire d'Aubérives is een parking
met de allure van een park.
Niet alleen is deze parking
tot in de perfectie gecompartmenteerd,
de verschillende eilanden
zijn ook via lussen met elkaar verbonden
zodat je ieder plekje met je wagen bereiken kan.

18u05.
Ik zet een wandeling in.

Ik wandel richting het hek...

Amai. Amai amai amai.
Fantastisch.

waarachter zich een groot bos bevindt...

Amai!

Hier ademt het bos echt.

met opvallend hoge bomen.

Dit is zalig!

Een klein, schattig poortje.

Dat op slot zit.

En dan kom je...

Bij...

Hoor je het?

Een riviertje.

Water.

Je voelt de koelte van dat water afkomen.

Dat is heerlijk.

...

Aire d'Aubérides.

Het is...

Het is omstreeks 11 uur of zo?

Mm. 20 voor 12.

En ik wilde eigenlijk melden
dat het een klein beetje regent.

Maar het is alweer voorbij.

...

Ochtend.

Ik verplaats de wagen opnieuw naar de hoofdparking

met oog op sociaal contact.

geluid van eikels die op het dak van de auto vallen

Maar omdat contact maken
nogal moeizaam verloopt,
duw ik mijn wagen een eind verder...
Tot hij onder die boom staat
die bij de minste windvlaag
eikels dropt.
Herfst. Bij 27 graden.

vervolg vallende eikels

11u46.

geknisper plastic zak

Terwijl ik in de kofferbak van mijn wagen zit
komt een plastic zak ons toewaaien.
Hij blijft even spelen aan mijn rechterbeen
en gaat dan aan mijn voeten liggen
als een hondje.

Ik lanceer hem met mijn linkerbeen.
Hij danst een eind weg
in het rond
op een tweetal meter van mijn wagen.

Dan...
vliegt hij op, sierlijk en wel.
Een laatste begroeting
en dan verlaat hij ons.
Finaal.

vlieggeluiden en uitbundige drumroffels

Kom!
Op naar Aire de St-Rambert d'Albon!

DAG 19
PARKING 38
AIRE DE ST-RAMBERT D'ALBON
256 km tot Marseille
Starichting ZO
29 graden, betrokken hemel

Aire de Saint-Rambert d'Albon,
nabij het stadje Saint-Rambert d'Albon,
bevindt zich halfweg Vienne en Valence.
Een reusachtige parking.
Met tankgelegenheid.
Een supermarkt,
waar ik brood en kaas koop.
Een souvenirshop,
waar ik de Franse Drievuldigheid completeer
met een fles lokale wijn.
En diverse koffiebars...

Ik ga hier straks avondeten.
In het restaurant.

...

Het is hier zo groot
dat ik niet goed weet
waar ik moet beginnen.

...

Daar eens langs lopen?
Dat is de achterkant van het restaurant.

Of van één van de restaurants.
En dat heeft een vijver.
En er zitten eendjes bij die vijver.

Ik zie hoe de laatste late lunchers
de parking verlaten
en slaag er nog net in om de klank
van een vertrekkende motorbende te capteren...

motorgeluiden

Maar daarna is het gedaan.
Afgelopen.
Fini.

Hier is plaats voor vijfhonderd auto's?
Maar momenteel staan er
hoop en al...
drie.

Het is 15u20.

Ik ben curieus hoe het hier vanavond gaat zijn...

Mijn gemoed had ik nog niet besproken, hè?
Bij de procedure?
Wacht...
Mijn gemoed.
...

Euhm...
Betekenisvolle stilte allicht.
Ik ga eens even wat rondlopen.
Ja, ik ben niet in opperbste stemming.
Is het 'stemming', ja...?
Is dat het juiste woord...?

Is het stemming?

akelige vogelgeluiden en dreigende muziek

Waar de mensen verdwijnen
nemen de vogels het over.

Het enige wat over deze plek te zeggen valt
is 'vogels'.

Als het zo leeg is,
zijn die heel prominent aanwezig.

Vogels.

Eksters.

Dikke kraaien.

En dan die eenden, hè?

Ja...

Desolaat...

...

Ah, en duiven!

Zo van die bosduiven.

wachtoon telefoon op speakerstand

Ik probeer het thuisfront te bellen...
Niemand neemt op.

vrolijke achtergrondmuziek over de radio

Ik zit alleen

in het gebouw

waar zich bevinden:

De Hippotamaüs...?

Hippopotamos...

Hippo...

Potamus.
Het Nijlpaard.
Gesloten.
De Subway.
Ook gesloten.
En de Paul is ook gesloten.
Daar zijn ze nog de kassa aan het maken.
Saveurs de la Dôme.
Dat is een winkeltje.
Nog open.
Geen kat te zien.
Daar heb je nog L'Arche.
Ook open.
Ik heb daar een maaltje besteld.
Je kon kiezen uit...
Rosbief.
En nog iets.
Ik heb uiteindelijk
voor de balletjes in tomatensaus gekozen.
Dat waren dan vijf balletjes.
Proper bordje.
Voedzaam.
Alle voedselgroepen zaten erin.
Ik ben content.
Maar triestig dat dat hier is.
Ongelofelijk.
Ik voel er mij ook een beetje triestig bij
voor het eerst.
Ik moet nog een foto nemen ook,
maar ik weet totaal niet waarvan...

Met die foto
is het in orde gekomen.

Op mijn terugweg naar de auto,
bij de vijver met de eendjes

spot ik een reiger.
Een echte.
Stadskind zijnde
voelt dat bijzonder aan.

Maar om zeker te zijn,
vraag ik op Facebook
of dat eigenlijk nog bijzonder is,
een reiger zien?

En de antwoorden,
allemaal bij mekaar opgeteld,
laten zich samenvatten als:
'Redelijk.'
'Redelijk bijzonder.'
En daar kan ik het wel mee doen.

regen op het autodak

Aire de Saint Rambert d'Albon...

Midden in de nacht...

En het regent...

Die nacht maak ik,
hoorbaar dronken
– de wijn uit de souvenirshop
heeft zijn werk gedaan... –
melding van de eerste regenbui
– die naam waardig –
van mijn hele trip.

2u11 is het...

9 geborgenheid

DAG 20
PARKING 40
238 km tot Marseille
Starichting ZW
23 graden, nat en herfstig

mysterieuze sax- en blokfluitmuziek

Beste auto,

Onze reis is nog niet voorbij.
Al lijkt mijn verwondering voor de weg
ietwat ondergraven.

Maar...
misschien is dat niet erg.
Onze reis is immers nooit bedoeld geweest
om te blijven duren.
Onze reis heeft een duidelijk doel:
Marseille bereiken,
om daar afscheid te nemen
van elkaar.

Misschien is er een omslagpunt bereikt?
Misschien moet het vanaf nu
meer over ons afscheid gaan
in plaats van over onze afscheidsreis.

Ik hoor graag wat je denkt.

Beste groet,

Adriaan

PS: In afwachting van je antwoord stel ik voor om alvast naar de volgende parking te rijden.

energieke autorijmuziek

DAG 20

PARKING 41

AIRE DU PONT DE L'ISÈRE

222 km tot Marseille

Starichting O

27 graden

Aire du Pont de l'Isère.

Volgens mijn wagen is het 27 graden buiten.

Pont de l'Isère is een voorstadje van Valence.

222 km van Marseille.

Aire du Pont de l'Isère

is een drukke, levendige parking met 22 benzinepompen.

en een hoofdgebouw

met ondermeer een Casino Shop

en een filiaal

van een populair hamburgerrestaurant.

Dus hier gaat waarschijnlijk wel wat volk stoppen.

Ook vanavond. Niet?

Ik zal deze parking al gauw in de armen sluiten.

Onder meer omdat hij zo'n duidelijk thema heeft...

Ik zie een jongeman

met zijn kindje rondsleuren.

Een kind van een jaar of vijf,

dat hij in de armen heeft.

Vier, vijf?

En de mama is er ook bij.

Ook mensen die een heel eind aan het rijden zijn
en nu even pauzeren.

Met een hernieuwd bewustzijn,
een bewustzijn dat nog jong is,
dat nog rijpen moet,
zwerf ik rond over de parking.

gedempte geluiden van spelende kinderen

Het is een hele mooie valavond.

En het licht op deze parking
past daar wonderwel bij.

Dat koude licht
tegen de rijkdom van tinten
van de valavond.

En die kinderstemmen?

Het is kinderbedtijd eigenlijk, hè?

Vanaf dat moment zie ik
overall op de parking kinderen
die door hun ouders worden klaargemaakt
voor de nacht.

Een nacht in de geborgenheid van de auto
waar zij, eens hun Happy Meal verteerd,
mogen slapen,
tot de reisbestemming is bereikt.

Een ervaring die ik ook ken
– die velen van ons kennen –
en die mij heel eigen aan auto's lijkt te zijn...?
Een ervaring die misschien wel mee aan de basis ligt
van waarom we van auto's houden?
Ik besluit de kwestie voor te leggen

aan het thuisfront.
Aan drie mensen die ik,
tijdens de duur van mijn reis,
vanuit mijn wagen heb geïnterviewd.

adriaan

pieter

Op een fiets,
of in de trein,
of in een vliegtuig,
heb je die geborgenheid niet.
Daar zijn ofwel andere mensen,
of je hebt die ruimte niet of die...
En dat is iets heel speciaal
aan een auto.

Je kan dat wel hebben...

Ik praat met Pieter Franck,
een oldtimerfan en fervent sleutelaar
die ook windmolenparken bouwt.

Bijvoorbeeld bij een trein.
Toen wij nog heel jong waren...
Ik heb drie zussen en een broer,
dus wij zijn met vijf kinderen thuis...
En de auto was gewoon niet groot genoeg
om op reis te gaan.
Toen reden wij met de nachttrein
naar het zuiden van Frankrijk.
En dan had je wel gewoon
per gezinnetje
je eigen coupé
en dergelijke.

maarten

Ik heb dat nog niet zo lang geleden
nog gedaan...

Ik praat met Maarten Loopmans, sociaal geograaf.

Ik heb een keer in de universiteit
van Urbino gewerkt.
In Noordoost-Italië.

En wij hebben toen een nachttrein
van Liedekerke naar Bologna genomen.
Dat waren autotreinen zelfs.

Dus wij reden met onze auto de trein op
en dan reden wij 's nachts
helemaal tot in Bologna.
En dat was supergezellig eigenlijk.
Je had zo een coupeetje.
Apart voor je gezinnetje.
Die 'kdoem kdoem kdoem'...
bracht je zo helemaal in slaap.
En de volgende morgen werd je wakker,
helemaal in Italië.
Bijna een soort van droomreis.

Do you have an example like that?
Maybe from a boat?

lucy
Oh! Totally!
Totally! Yeah!

Ik praat met Lucy Gilliam, professioneel klimaatlobbyist,
die onlangs afscheid nam van háár auto.

Well, before corona hit

we would quite often go to the UK
on the Hoek van Holland
to Harwich-line overnight.
And in fact,
at Christmas last year,
we gave our son Thor...
We said to him:
'Do you want to go on the Star Train...
or do you want to go on the Big Boat
to England to see granny?'
And he was like...
'I want to go on the big boat and sleep!'

maarten

Nachttreinen zijn, denk ik,
zeker een interessant alternatief
qua geborgenheid.
Maar zoals jij zei:
die oudere koppels met hun grote SUV's?
Dat is ook gewoon uit geborgenheid, hè.
Dat die met zo'n grote bak rondrijden.

Ochtend.

koffiezetgeluiden, mensen passeren en zeggen gedag

adriaan

voorbijganger

Bonjour.

Bon appétit.

Merci.

adriaan

hollandse SUV-meneer

hollandse SUV-

mevrouw

Bonjour.

Hahaha!

Dormir aussi, tout?

U spreekt toch Nederlands?

Jazeker!

Oh ja, ik ben Nederlander.

En u bent Belg.

U was even vergeten dat u Nederlander was...?

Ja, ja, ja.

U hebt u helemaal ingericht
voor uzelf, voor de...

Ik ben in hele kleine etappes
naar Marseille aan het rijden
en ik ga daar de wagen verkopen.

Ok.

En van dan af een autoloos bestaan
proberen te leiden.

Ja? Autoloos bestaan?

Zonder autobezit in ieder geval.

Ja?

Wat grappig.

Is dat een bepaalde levensstijl
die u wilt...?

Tuurlijk!

Een levensstijl?

Hoe bedoel je?

Nou, zonder auto.

Dat je zegt 'ik wil geen auto'...

Vanuit een zorg voor het klimaat
in eerste instantie.

Dat bedoel ik.

Omdat er om te beginnen gewoon

te veel auto's zijn.
En er mag er wel eens eentje weg,
denk ik dan.

Ik zal beginnen met de mijne.
Hopelijk volgen er anderen.

Ook een boekenkastje?

Ja, ja, ja.

Heerlijk.

U vindt het gewoon leuk
om langzaam te rijden?

Ja, ik stop eigenlijk op elke aire
die ik tegenkom.

Aire. Ja, aire.

Ja?!

Dan kom je niet ver,
dan doe je er een hele tijd over...

Dit is toch ook gezellig!

Nou, het is wel bijzonder, ja.

Ik wens u veel succes.

Goeie reis!

Dankjewel.

En ik vind het heel...

Ja, 'grappig' is niet het goeie woord...

Maar ik vind het... bijzonder.

Hebben jullie zelf nog niet nagedacht
om jullie wagen weg te doen?

Nou ja, wij hebben een huis...

Wij hebben...

Wij houden ook erg van de natuur
en van fietsen en dat soort dingen,
maar wij moeten wel...

Wij hebben

een huis in Zuid-Frankrijk.

En ja, daar zijn we heel graag en...

En waar in Zuid-Frankrijk?
Bij... Bij Saint-Tropez in de buurt.
In de buurt.
Wauw, sjiek!
Wel een beetje...
Wel een beetje...
Niet zo uw stijl helemaal, maar...
Wij hebben er wel begrip voor.
Succes.
Fijn. Goeie reis.

op melancholische muziek

lucy
echo's lucy
Oh yeah!

When Arjen and I first got together
I had a van
that I was running on biodiesel.
That I was sort of,
every now and then,
kind of travelling and living in...

It was like a grey van
that looked a bit like a bread tin.

...looked a bit like a bread tin...
And when it died
and had to get exported
out of Europe...
to Africa or...
I was pretty heartbroken.

...pretty heartbroken...

Yeah, I was very fond of the van...
So when that went, it was...

...when that went, it was...

But... yeah...
Now we are also a car free family.
Living in a city...
And the trains being really good...
And we're cycling a lot...

But we just didn't use it enough
to justify it.
Because none of us
needed to commute anywhere
or anything.

...justify it...

...justify it...

...justify...

10 montelimar

DAG 23

PARKING 46

AIRE DE SAVASSE

172 km tot Marseille

Starichting O

22 graden, bewolkt

Ergens tussen Valence en Marseille.

Mijn gemoed is wel goed.

Maar ik zit helemaal niet meer
in het hier en nu.

Integendeel.

Ik zit enorm bij:

'Binnen een paar dagen. Wat dan?'

Mijn autootje blijft zich

wel goed thuisvoelen op die parkings
en daarvoor doe ik het, hè?

Dat hij nog een paar goeie dagen heeft
voordat onze wegen scheiden.

Hè, makker?

't Is bijna zover, hè?

DAG 23

PARKING 47

AIRE DE MONTÉLIMAR

162 km tot Marseille

Starichting N

21 graden, bewolkt

muzikale stemmontage op technomuziek

Aankomst op Aire de Montélimar.

Ik kijk er al dagen naar uit!

Want dit is 'm dan!

De aire...

de aire...

die werkelijk àlles heeft

wat een aire

aire...

zoal hebben kan!

En veel daarvan...

in twee- of meervoud!

of meervoud!

Dit is 'm dan!

Welkom op Aire

aire...

... de Montélimar!

Tankgelegenheid.

maal vierentwintig

Restaurant.

maal twee

Tankshop.

maal drie

Nougatstore.

Carport.

Ruim terras.

Espace routiers.

Espace de convivialité.

Kids corner.

Workspace.

Thematische speeltuinen.

Ruim picknickbos.

Ruim bos voor wandelaars.

Parcours voor joggers.

Bosrijke staplaatsen
voor campers en caravans.
Longue durée!
En top notch sanitair bij haast alle
bovengenoemde plekken.

En aan de overkant...
En aan de overkant van de snelweg...
En aan de overkant van de snelweg!
Vlot bereikbaar via de passerelle!
En aan de overkant...!
Vind je dit alles!
Vind je dit alles!
Vind je al dit...
Nog een keer.
Nog een keer...

...

mysterieuze sax- en fluitmuziek

adriaan

auto

Hoe zit het?

Heb je het nu niet stilaan allemaal gezien?

Wat bedoel je precies?

We leven al meer dan drie weken op de plek
waar jij je het meest op je gemak voelt.

Toch?

Op plekken die voor jou
zijn ontworpen en gemaakt?

Verklaar je nader.

Bijvoorbeeld:

als ik een douche wil nemen,
bij een tankstation?

Dan moet ik de autosleutel in bewaring geven.

Niet mijn paspoort of zo.

Maar jouw sleutel.

En dan?

Dat het stilaan wel eens leuk zou zijn

om ook eens op een plek te komen.

die enkel op mijn maat is.

Niet op maat van 'mens-met-auto'.

Je wil van mij af?

Dat staat al langer vast, dat weet je.

En je weet ook

dat je dat niet persoonlijk moet nemen.

Zonder mij

geraak jij hier nooit weg.

Dat is waar.

Of ik zou moeten liften...

Overweeg je dat?

Nee. Ik wil de reis afmaken.

Zeker?

Ja.

Dat wil ik echt heel graag.

Kom dan.

Doe de gordijntjes dicht.

En leg je te slapen.

Laat me je huis zijn.

Nog een paar dagen.

einde mysterieuze muziek

pieter

Ik doe consultingwerk

voor grote hernieuwbare energie-projecten.

Ik manage vooral

constructies van delen

die uiteindelijk terechtkomen in offshore windparken,

windparken die in het midden van de zee staan.

herneming technomuziek

Avond op Aire de Montélimar...
En met gesloten gordijntjes telefoneer ik
met Pieter Franck.

adriaan

pieter

Dus jij weet ook wel iets
over de huidige staat van hernieuwbare energie.
Hoe gaat het daarmee?

Verbazend goed eigenlijk.

Wat ik vanuit mijn professionele ervaring weet,
is dat we nu windmolenparken aan het bouwen zijn,
die vier, vijf keer de capaciteit hebben
van de windmolenparken
van vijf, zes jaar geleden,
aan dezelfde kostprijs.

Dat we windparken bouwen
die geen subsidie meer vragen,
maar die willen betalen
om te mogen gebouwd worden.

Ik hoor dat jij ook af en toe geheadhunt wordt
door de fossiele industrie?

Ja, dat klopt.

Ja...

Dat is een heel harde nee, hè.

Dat is gewoon 'nee'.

...

Ik kan dat niet verantwoorden.

Ten opzichte van mijzelf.

Ten opzichte van mijn familie.

Ten opzichte van mijn kinderen.
Ik kan dat gewoon niet verantwoorden.
Ja...
Daar zit een contradictie in, hè.
De contradictie
om met oldtimers bezig te zijn,
maar ondertussen ook
met renewable energy?
Ik besef dat ik heel hard kan afgeven
op olie- en gasmaatschappijen,
dat ik kan weigeren
om in de petrochemie te werken,
maar ondertussen wel gewoon
benzine en LPG's in die oude auto's steek.

Dat is...
Dat is...
Dat is...

Een moeilijke...

Euhm.

einde technopassage

Aire de Montélimar.
De parking van de veelheid.
De parking van 'het al'.

Dat doet zich ook eetlustgewijs gevoelen.
Waar mijn hongergevoel
gedurende grote delen van de reis
onderdrukt werd door de spanning,
komt het hier weer volop water.

geluid regen op het autodak

Ik heb hier voor de eerste keer
echt veel gegeten.
Een volledige grote Caesar Salad
en een groot stuk pizza.
Echt verorberd!
Met een halve cola erbij.
En daarna heb ik nog een ijsje gehaald
in de tankshop.
Dat heeft mij heel goed gesmaakt.

En...
Ik sta hier nu alleen
op de grote parking
van Aire de Montélimar,
het regent pijpenstelen,
en ik voel mij echt heel goed.

Dat mag ook wel eens gezegd worden, hè?
Gemoed: écht heel goed.
Het is hier heel intiem
en geborgen
en grappig en...
leuke dingen in het vooruitzicht.
Denk ik.
Hoop ik.
Of in ieder geval spannende dingen.
En ik groet jullie bij deze.

11 aankomst

DAG 26

PARKING 55

AIRE DE LANÇON DE PROVENCE

42 km tot Marseille

Starichting O

21 graden, de mistral laat zich reeds voelen

autoradio speelt, luid

‘Ok, c’est partie! Fun radio!
Enjoy! The music! ...’

radio uit

Ja, sorry, hoor.

Euh, ja.

Ik ben nu op Aire de Lançon de Provence.

Ik zit nu 42 kilometer voor Marseille.

Maar goed. Dit is ’m dus.

De laatste parking.

Hoe raar is dat?

fluisterend

Hoe raar is dat?

Ik ga

naar Marseille vertrekken.

Hoe voel je je, Adriaan?

Wat zegt je gevoel?

Zenuwachtig.
Gewoon al omwille van dat rijden.

Dag 27.

muziek start, instrumentale versie van titelsong 'Autoroute du Soleil'

Nog een laatste snelwegdouche.
Nog een laatste snelwegmaal.
Nog een laatste snelwegslaap.
En dan.
Snel weg.
Over het laatste stukje.
Autostrade...

Er zit ook een stukje stadsverkeer bij.

Weinig verwachtingen.

Ik ga proberen te genieten van mijn laatste rit.

Lage ambities.

Maar daar komt verandering in
als ik de parking verlaat en de snelweg oprijd,
waar ik meteen word voorbijgestoken door...

Amai, dat is een mooi teken!
Een Xsara Picasso die mij voorbijsteekt!

Een Tweelingpicasso!

Het is haast onmogelijk
om hier geen gunstig voorteken in te zien!

Ik heb nu wel het gevoel

dat ik een escorte krijg naar Marseille.

'Kom, volg mij!
Kom, volg mij maar!
Ik breng jullie naar Marseille!
Kom, vriend!'

De rit is heerlijk afwisselend.

Hé, auto!
Dat is toch al een laatste rit die kan tellen, hè?
Klimmen en dalen!

Klimmen...

Nu is het lekker klimmen.
Tegen 90 p/u.
Omdat we niet harder kunnen.

En dalen.

Nu gaan we dalen, auto!

En dan is daar...

Wauw!
Ik zie nu,
zoals de letters van Hollywood,
'Marseille' staan op een berg.

MARSEILLE.

En ik zie, rechts van mij...
denk ik echt wel gewoon
de Middellandse Zee, hè?

Wauw!

'Marseille...'

*einde lied, parkeergeluiden en GPS die zegt:
'Je hebt je bestemming bereikt.'*

Ik sta.

We staan.

DAG 27
SLOTPARKING
PARKING DES VÉLIPLANCHISTES
0 km tot Marseille
Starichting N
19 graden, de mistral gaat hevig tekeer

De laatste keer procedure, zeker?
Mmm. Ja, hè.

Dit is de allerlaatste parking.
'Parking voor de Surfers'.

Ik ben even kwijt hoe 'surfer' in het Frans is.
Het is een ingewikkelde naam.
Iets met 'planche', zeker?

En het is een parking
die inderdaad volstaat met surfers.
In de auto naast mij
ligt er een surfboard.
In de auto tegenover mij
is iemand net klaar met surfen.

Hij heeft zijn wetsuit uitgetrokken
en is nu gewone kleren aan het aandoen.

Achter mij is eigenlijk het spectaculairste, hè?
Want daar ligt de zee
Dat is redelijk...
Het zijn fantastische golven.

Er staat daar een andere Picasso,
heb ik dat al verteld?
Er staat nog een andere Picasso op deze parking.
Het is niet de Picasso van daarnet.
En zitten er nog achterbanken in?
Ja.

Twee Tweelingpicasso's!
Op één dag!
Binnen hetzelfde uur!
Hoe verklaar je zoiets?

adriaan

auto

Het is simpel.

Hier moet ik zijn.

Echt?

Zou dat kunnen?

Deze stad houdt van mij. Nu al.

Mijn komst was aangekondigd.

Vannacht zal ik een laatste maal in jou slapen.

Hier, op het strand.

Is dat ok?

Zeker.

Maar morgen...

Dat zien we dan wel weer.

Ok.

Je hebt dat goed gedaan, Van Aken.

Ons naar hier brengen.

Je bent een echte Autonaut.

...

Waarom ween je?

Omdat je zonet mijn naam hebt gezegd
en ik jou nooit een naam gegeven heb.

Dat vind ik net goed.

Ik ben ook 'maar' een auto.

Dat is waar.

Maar toch...

Niks toch. Het is goed zo.

Goed zo.

mistralklanken, in de verte een auto-alarm

Gemoed?

Moe. Emotioneel moe.

Maar ook wel...

Ik voel mij ook wel heel goed, hoor.

En dat heeft te maken met...

hoe mooi het licht hier is bijvoorbeeld.

Hoe fel die zee raast en dondert.

Hij is heel hevig, de mistral.

Maar het licht is waanzin.

Ik hoop alleen dat we die auto verpatst krijgen.

Morgenmiddag al.

Nu goed.

Amai.

Moe.

Op.

Maar wel blij.

12 autoverkoop

adriaan

maarten

Nu komt die eindbestemming in zicht
en wat er daar allemaal nog moet gebeuren.

Namelijk het verpatsen van de wagen
in een stad die ik niet ken.

Dat is nog wel... spannend.

Spannend.

Maar er wonen daar
een aantal specialisten, denk ik.

Gezien de overzetsfunctie van Marseille.

DAG 28

MARSEILLE, Noordquartiers

STARICHTING ZW

23 graden, zon en wind

Dag 28.

Ik bevind mij op een parkeerterreintje
in Arenc.

Op de grens met Les Crottes.

Twee quartiers, dichtbij de haven,
die bekend staan om hun vele automarchands.

Hallo. Goeiemorgen.

Ik ben wat te vroeg.

Ik ben behoorlijk veel te vroeg.

En ik heb zo mijn deuren op slot gedaan,
want het is toch een beetje een enge buurt...

Hier heb ik afgesproken

met mijn goede vriend Jan Ducheyne.
Die onderweg is vanuit Brussel
met de TGV.

In deze zelfde buurt moeten wij
de auto zien verpatst te krijgen.
En ik heb dat eigenlijk
helemaal niet meer zo goed voorbereid.
Dus het wordt zo'n dag met...
Pfff...

Jan kent Marseille,
spreekt de taal
en zal mij bijstaan
in mijn tocht door deze wijken,
die nu al
volop onder mijn vel aan het kruipen zijn..

Het ziet er hier een beetje uit
zoals in de Bronx.
Wat je je bij de Bronx voorstelt...
Aftandse huizen, helemaal afgebladderd
en heel veel graffiti natuurlijk.

Daar is Jan, zie...

Hey!

We lopen mekaar
op dramatische afstand tegemoet.
Daar! De Autonaut zelve!
In levende lijve!

geluid omhelzing met schouderklopjes

Ik besluit hem te capteren.

Mijn eerste knuffel. In een maand.

adriaan

jan

Jij hebt het een beetje gehad, zo,
hè? Waarschijnlijk?

Ja...

Het is natuurlijk...

De parkings zijn voorbij, hè?

Het is een heel ander gegeven.

Maar het is...

Ja, ja. Zoals in het boek.

Ja. Ja. Nee.

Nee, want dat is echt wel heel triest, hè?

Die knappen gewoon totaal af op Marseille.

Die hebben zoiets van 'wat doen wij hier?'

Onderweg van het station naar hier
deed Jan aan prospectie.

Toen ik zei '1000 euro'

vonden ze dat geen gekke prijs of zo.

Dus ik heb wel al een poging gedaan.

Oh, amai. Da's keigoed.

Dat is een goed begin.

Hier om de hoek zou ik ook een keer proberen.

Die van die auto-onderdelen zo.

Jan en ik besluiten het opnameapparaat
in de rugzak te laten
en onze beide telefoons te gebruiken
om de verkoopsgesprekken bij de marchands
te capteren.

We vallen zo al genoeg op in deze buurt.

opstart beat, het tempo van een stevige hartslag

STAP 1.

13u43.

Autoloc 13.

Een net adres. Een veilige start.

adriaan

jan

zaakvoerster autoloc 13

Moi, je n'achète pas
des voitures anciennes...

'Wij kopen geen oude auto's.'

Mais alors, si tu es dans la rue...

'Ga daar eens horen, voorbij de lichten...'

Il y a un petit garage.

Il vends des voitures de cette âge-là.

Ah, oui.

S'appelle Adèle.

Ok.

Vous venez de ma part.

Ok, ça va.

Et votre part, c'est?

Jocelyne.

Ok.

On a déjà...

On a déjà ça.

STAP 2.

We stoten meteen door naar twee garages.

Ja, we zijn hier nu aan Garage Salut...

Naast mekaar gelegen.

wat een hele goeie naam is natuurlijk
voor Afscheid van een Auto.

Ja, maar Mécanique Rapide vind ik ook goed.

Ja, Mécanique Rapide...

Dus dat gaat hier allemaal snel.

De ene nogal shabby...

Dus we gaan hier gewoon snel die auto verkopen, hè?
Aan Garage Salut.

de andere... ook nogal.

On a une voiture qu'on veut vendre.

Daar zitten ze te eten.

Excusez-moi de vous déranger pendant de manger.

Daar zijn ze niet geïnteresseerd.

...

Dan lopen we langs bij Garage Rapide.

On veut vendre la voiture et on se demandait si vous n'êtes pas
intéressé.

De patron komt kijken.

Dat is al dat...

jan

patron garage rapide
Il est installé comme campingcar, vous voyez?
Hahahaha!

Maar echt serieus neemt hij ons niet.

STAP 3.

We gaan langs bij Mec Matérielle.

Ah, il n'est pas là...

De patron,
die wij in gedachten 'Mec' noemen,
is afwezig.
Een van zijn mécaniciens staat ons te woord...

adriaan

jan

mecanicien mec matérielle
Il n'y a pas, les sièges?
Pardon?
Les sièges?
Les sièges, il n'y a pas?
Les sièges? Non.
Diésel?
Diésel ou essence?
Is het diesel of...?
Non, essence.
Essence?
...

La voiture est propre.
Mais essence...
un peu dur pour vendre ici.

Ik vraag voor het eerst
– voorzichtig –
naar de auto-export...

Pour l'export
... en Afrique?

... naar Afrika?

Pour l'export?
Ça existe ici?
Je pense. Normalement oui.

Of dat hier bestaat?
'Normaal gezien wel.'

En plots wil hij de vraagprijs weten...

Combien ça coûte? Combien ça coûte?
Combien le prix?
Mille euros.
Je pensais mille euros.
Mille euros.
Combien alors tu disais?

Maar dan
net als het interessant begint te worden,
duikt de baas plots op.

patron mec matérielle
Moi, j'achète que

des voitures récentes!

'Mec' in hoogsteigen persoon.

STAP 4.

'Patrick Mécanique'.

adriaan

jan

patrick mécanique

Ça c'est le propriétaire.

Mon ami a une...

La voiture est configurée comme camping-car.

Patrick is zelf aanwezig,

komt kijken...

En ziet meteen

het potentieel van mijn wagen in.

Et ça c'est très jolie.

Pour un peu de cuisiner...

Vous la vendez?

Oui.

Tu vends?

Oui.

Combien tu vends?

Qu'est-ce que tu veux donner?

Je ne sais pas, hein.

800 euros.

Nu Patrick onze prijs kent,
belt hij meteen een kennis op.

Allo?

...

Parce que tu fais très beaucoup de voyages...

Jan tot Adriaan

Hij probeert hem nu wel degelijk te verkopen
aan iemand die veel reist.

En dan gaat het ineens snel.

Vijf minuten later arriveert de man.

adriaan

jan

patrick mécanique

potentiële koper

C'est bien ça!

Merci, merci.

'Jullie wagen interesseert me.'

Parce que je travaille avec le chien.

'Omdat ik met honden reis.'

Ah, oui!

Ah oui!

Ah oui, oui, oui!

Comme Steinbeck!

En garagist Patrick blijft maar bevestigen
hoe goed de auto is verbouwd...

Mais, c'est bien fait.
Dernier prix, combien?
Combien?
Sept cent euros.
Hè?
Sept cent.
Sept cent?
Oui.

De man is enthousiast.
Wij zijn enthousiast.

Hij stelt voor om meteen papieren te regelen
in een kantoortje vlakbij
waar ze zogenaamde 'cartes grises' regelen.

Of hij wil sturen
als we naar daar rijden?

adriaan
potentiële koper
Essence, ça?
Oui. Essence.

geluid autodeur, auto vertrekt

We stoppen voor het kantoortje.
'Kijk,' zegt de man,
'Het is simpel...'

Quand ils disent 'bon', c'est bon.

'Als je papieren in orde zijn,
is het goed...'

Moi, je ne connais pas des papiers... Beligues.

'Als er papieren ontbreken...'

Quand s'il manque un papier.
Je ne peux pas l'acheter.

'dan koop ik hem niet.'

Je comprends.

We betreden het kantoortje.

Viens avec moi.
En opnieuw...

Votre papiers...

gaat het snel...

adriaan

jan

potentiële koper

administratief bediende

Alors déjà,
il manque une carte grise.
Quoi?

Er mankeert...
een kentekenbewijs.

Il manque une carte des deux...
C'est cette carte grise, non?

Non, il la manque, monsieur.

Carte grise, il est où?

Quoi?

Tu n'as pas?

Euh...

'Waar is het?

Of heb je er geen?'

geluid nerveus gezocht tussen papieren

C'est quoi, la carte grise?

C'est pour le contrôle d'auto?

Non, il manque deel deux.

Vous avez 'deel un'.

Il y a deux.

Il manque 'deel deux'.

'Er zijn twee delen.'

Vous avez 'deel un'.

Il y a deux.

'Deel 2 ontbreekt.'

Il manque 'deel deux'.

Un...

'Eén...'

Et deux.

Et deux.

'En twee.'

C'est coupé.
Il manque un.
Il manque deux.

'Er zijn twee delen.'

nog meer nerveus gezocht tussen papieren

C'est la même!
C'est la même chose!
D'accord.
C'est la carte comme ça!
Oui.
Vous voyez 'un'?

'Eén.'

D'accord.
C'est la même chose
et c'est marqué 'deux'.

'En twee.'

adriaan

jan

potentiële koper

...

En kan je bellen naar Hannelore
of ze er een kopie van heeft misschien?

Allez, au revoir.
Bonne soirée.

einde beatpassage

Jan Ducheyne, is de auto verkocht geraakt?
In principe wel, ja.

Hij was wel verkocht, ja.
Dat is waar, hè?
Aan een meneer...
Het was beklonken en al.
Ik had eigenlijk al
een bericht gestuurd naar mijn broer.
Maar kijk:
'Verkoop nooit het vel van de beer...
vooraleer hij de juiste papieren heeft.'
Nee, nee, voilà.

Dag 29.

jan
administratief bediende
Oui, c'est pourquoi, monsieur?

We keren terug naar het kantoortje...

On a trouvé la deuxième partie
chez sa femme à la maison,
donc vous aviez raison...

met een simpele foto
van deel twee van mijn kentekenbewijs.

Oui, c'est faisable.
Ok.
Ça c'est déjà une bonne nouvelle.

We keren terug naar Patrick Mécanique
op zoek naar onze verloren klant.

jan

patrick mécanique
...pour simplement demander.
si vous avez le contact du monsieur?
Non?
Non.
Ok, voilà.

Maar Patrick, gisteren zo sympathiek,
is nu opvallend kort en afwijzend.

Ik zeg het nogmaals:
die man ging hem kopen voor de auto die hij was.
En dat is het grote verschil.
Hij was de naald in de hooiberg.

Onze klant zijn we kwijt.

adriaan
jan

Dus, Jan, ons plan was eigenlijk nog...
Wij moesten weg
uit de wijken Arenc en Les Crottes.
Wij moesten daar echt weg
want wij voelden ons...
Ja, daar is zoveel tristesse.
En zo'n sfeer van:
'We proberen hier
allemaal maar te overleven.'
En toen hadden we een auto gezien
waar een steen op lag.
Maar geen kleine steen.
Echt een steen van toch wel...
Een rotsblok eigenlijk.
Om hem bij mekaar te houden.
Ik weet niet waarom dat was.
Een kleine Fiat Panda was het.

Die steen, hield die geen stuk tapijt vast
om de ramen dicht te houden?

Zoiets was het, denk ik.

Ja, inderdaad.

En ik zei tegen jou:

'Daar zit een mens in.'

En jij zei:

'Nee, dat kan niet.'

En toen wilde ik een foto nemen

van die auto

en toen zag ik weer

een mens bewegen daarin.

En uiteindelijk

zijn er twee mensen uitgekomen.

Dat was in een zijstraatje waar nog meer afval...

– overal afval afval afval afval –

te zien was dan in de rest van de wijk.

En er waren meerdere auto's met bewoners.

Dus wij hadden nood aan

lucht en licht en liefde en ruimte en...

De zee, hè?

En dan is de zee de beste plek.

Echt stom, hè?

Want we hebben dus van Hannelore

nog wel die foto's doorgestuurd gekregen.

Maar dan gingen we naar...

Naar Patrick.

Eén van de leukere mensen

die we ontmoet hebben op onze tocht.

Maar nu niet meer.

Hij wantrouwde ons duidelijk.

Ik denk dat wij heel duidelijk

gebrandmerkt waren als oplichters.

Ik vrees het ook.

tot voorbijgangers op het strand

Vous n'achetez pas?
Il est à vendre, hein?
500 euros!

13 autoverkoop

DAG 30
AIRE DE MONTÉLIMAR-EST
902 km tot thuis
Starichting N
23 graden

Dag 30.
Op Aire de Montélimar...

adriaan
cathérine
wachttoon telefoon

Hallo?

Ja, meneer Van Aken,
Cathérine Lenaerts hier,
directeur Febelauto.

Ah super!

U had gebeld?

Ja.

Bedankt om mij zo snel terug te bellen.
Jullie hebben mijn avontuur gevolgd,
heb ik begrepen uit het Facebookbericht.
Momenteel ben ik dus halsoverkop
met die auto,
die onverkochte auto,
aan het terugrijden naar België.
Met een gevoel van lichte teleurstelling
omdat onze missie een beetje mislukt is.
Maar ik heb nog één hoop,
één houvast
en dat is jullie Facebookbericht van gisteren
waaruit ik begreep dat jullie de auto misschien
zouden kunnen overnemen,

volledig uit mekaar halen,
en ook nog eens zouden kunnen recycleren.
Klopt dat?

En hoe zou dat in z'n werk gaan?

Febelauto coördineert
de autorecyclage in België.
En wij halen een heel mooi resultaat.
En wij vonden dat wel aansluiten
op jouw avontuur.
Vandaag in België halen wij
97,1 procent recyclage per auto.
En van die 97 procent
is er ook nog eens 25 procent hergebruik.
Onderdelen die een tweede leven krijgen.
Een deur, een spiegel, een motor, ...
Dat vinden wij echt wel
een circulaire oplossing voor uw auto.

...

Ja.

Het is natuurlijk
met heel veel pijn in het hart...
Maar anderzijds...
Ik kan zo stilaan wel vrede nemen
met dat hij écht wég zou zijn.
Echt wég voelt misschien beter dan hem
aan iemand anders...
En ook inderdaad
vanuit die circulaire gedachte...
Dan is hij écht wég.
Dan is het geen halfslachtig afscheid,
maar een consequent, pijnlijk afscheid.
Hahaha!
Dus ja...
Goed...

Ik moet natuurlijk...
Ik ben nu dus ter hoogte van Montélimar.
Ik ben op Aire de Montélimar,
een parking die ik ook
gepasseerd ben in het heenrijden.
Nu ben ik op de zusterparking
aan de overkant, richting Lyon.
Maar... zou dat kunnen
één van de komende dagen?
Kan dat snel?
Ja, dat kan heel snel.

DAG 31
DE JONGHE-RECUPARTS
Autorecyclagebedrijf in Deurne
Starichting ZW
21 graden

adriaan
cathérine
Adriaan?
Ah, hey!
Haha! Ça va?
Ça va. Dag Cathérine!
Ik ga me parkeren
en ik kom bij jou.
Dat is goed.
Ik sta wat verderop.
Moet ik straks hier binnen zijn?
Ja, ik denk het.
Maar we zullen even samen...

...

Het viel me op dat ik zei:

'Ik sta wat verderop geparkeerd.'
Maar dat is niet 'ik',
dat is mijn auto die daar staat.

adriaan

cathérine

mohamed

Goeiemiddag!

Dag!

Hallo!

Ben jij Mo?

Jawel!

Aaah, hallo!

Hoi hoi!

Cathérine en Adriaan.

Ik heb er al van gehoord.

Jij gaat je baby afstaan?

Heb je hem hier staan al?

Hij staat op de parking daar,
wat verderop.

Wel, dan rijden we hem
al eens even tot hier.

geluid inparkerende auto

Het zijn de laatste meters, hè?

Hij ziet er nog heel goed uit.

Hij zou perfect nog een derde

of een vierde leven kunnen hebben.

Maar we gaan er eens voor zorgen

dat dat niet doorgaat,

dat dat ophoudt, hè!

Wat is stap één?

Stap één...

De batterij.

En dan kan hij hier ook
al meteen niet meer buitenrijden.

Ok.

Volgende stap.

*ritmische klop- en boorgeluiden, het lopen
en uitlekken van vloeistoffen*

We gaan de olie eraf laten.

De remolie.

De motorolie.

We gaan de tank legen.

Aircogassen, batterijen...

Alstublieft, zie!

klank opslagplaats auto-onderdelen

En dan komen daar allemaal kaartjes op.

Die komen zo tot van voor.

En de jongens zorgen er hier voor dat...

Het doet toch heel hard aan zo...

Een dode...

Die wordt ook helemaal gewassen

en die krijgt dan dit rond z'n teen, toch?

Echt!

Zo'n kaartje?

Echt, echt!

Ongeveer hetzelfde, hè!
De vloeistoffen worden afgetapt...
En tegenwoordig: donoren, hè?
Een lever, een hart,...
Hier zie!
Ongelofelijk gelijklopend inderdaad.

klank kantooromgeving

Voilà, Cathérine.
Heel hard bedankt voor...
Ja... Waarvoor eigenlijk...?
Voor 'het overnemen van de wagen'
zal ik maar zeggen.
Ik heb nog wel een slotvraag...
Ja?
Wij bevinden ons hier
op ongeveer 2,5 kilometer
van de dichtstbijzijnde tramhalte.
En ik heb gezien dat jij met de auto bent...
Zou jij mij een lift kunnen geven?
Met veel plezier Adriaan!

Afscheid van een auto ging in première op 2 juli 2021 op het
audiofestival Oorzaken in Amsterdam

Van en met	Adriaan Van Aken
Sound design	Lucas Derycke
Dramaturgische ondersteuning	Els Theunis, Lucas Derycke, Judith Ameel (stage)
Muziek	Rudy Trouvé, Eric Thielemans (slagwerk), Sigrid Van Rosendaal (blokfluiten)
Scenografie	Sara Bomans
Eindregie	Johan Petit & Sara Vertongen
Ombouw auto	Wim Dejaegher en Sara Bomans
Technisch-productieondersteuning	Viktor Thys, Bernard Peeters, Tom Buys, Ellen Haesevoets
Reisbijstand	Johan Petit, Jan Ducheyne
Productie	Het nieuwstedelijk in samenwerking met MarHa! tentatief

www.nieuwstedelijk.be
www.marthatentatief.be

Beluister de podcast via je favoriete podcastapp en ontdek tal van
afleveringen en fragmenten die noch de voorstelling noch dit boekje
haalden.

Al zijn hele artistieke leven is Adriaan Van Aken (1973) een multimedia-artiest, maar pas zeer onlangs besloot hij zich ook zo te gaan noemen. Niet omdat het hipper en modieuzer klinkt dan ‘theatermaker’, maar net omdat de term ‘multimediakunstenaar’ zo betekenisloos is. Ideaal voor een artiest die zich niet in één enkel hokje wil laten opsluiten. Zijn werk speelt zich voornamelijk af in de driehoek theater, audio en muziek. Theater en audio hebben tekst, verhalen en acteerwerk gemeen, audio en muziek de factor opname en montage, theater en muziek het livegebeuren, het podium. Daarnaast blijft hij mee de artistieke leiding voeren van Het nieuwstedelijk, een gezelschap dat de wereld voorziet van theater, tekst, muziek, debat en audio vanuit Leuven, Hasselt en Genk.

Toneelwerk

Surfer Rosa Begijntje – 2022

Afscheid van een auto* – 2021

De kiezer beslist – 2018

First Contact – 2017

Een Ontgoocheling – 2017

Het einde is nabij – ism met Johan Petit – 2016

Last Call – 2016

Sabine Sabine Sabine – 2015

Dansen Drinken Betalen (almost the movie) – 2014

Polaroids & Happy Endings* – 2011